

juillet 1940

DEPOT LEGAL
• INDOCHINE •
N° 25985

訣 秘 科 外

Ngoại - Khoa Bí - Quyết

*Extrage 10.000 ex
Dépôt légal le 23-7-40
P. le Directeur.
Nuf*

Gia-đình nào có được quyển sách này,
thì cũng như có cụ Nguyễn luôn luôn
tại nhà... Cơn có bệnh dở sách ra thì
có thuốc.

MỘT PHƯƠNG
THUỐC THẦN

THUỐC
RƯỢU 39

NGUYỄN AN - CƯ HỐC MÔN

Phương thuốc rượu số 39 của cụ Nguyễn
sáng chế là một thần phương. Nhiều người
có dùng rồi, dám nói rằng: ba trăm năm
sau này cũng chưa có thuốc nào dám bì.

TOUS DROITS RÉSERVÉS

1940

IMPRIMERIE MAN - SANH
247, Rue des Marins
CHOLON

*80 thuốc
Pièce 4204*

CÁC THỨ THUỐC THẦN CỦA CỤ NGUYỄN-AN-CU'

BẢO ANH số 10	mỗi hộp	0 \$ 50
BÍNH TÂN HOÀN số 15	—	0 , 60
THUỐC RƯỢU TẾ BẠI số 39	—	1 , 00
SÂM NHUNG BẢO THỌ số 32	—	1 , 20
ĐIỀU KINH BỒ HUYẾT số 26	—	1 , 00
BẠCH ĐÁI HOÀN số 27	—	0 , 60
THIÊN KIM BẢO THAI số 28	—	1 , 00
THẦN THÔNG CHƯỞNG TỬ số 29	—	1 , 00
KHẨM LY BỒ THẬN số 34	—	1 , 00
THUỐC TRỪ LAO số 35	—	1 , 20
TỬ QUÍ HOÀN số 36	—	0 , 50
MỒ KỶ HOÀN (thuốc hôi) số 31	—	0 , 50
THUỐC NHỨC ĐẦU số 25	—	0 , 50
TẾ SANH HOÀN số 40	—	0 , 50
THẦN HƯƠNG TÁN số 9	một ve	0 , 20
BẢO NGƯU THẦN HOÀN số 1	một hộp	1 , 00

Các thứ thuốc kể trên đây bào chế và bán tại
TAM-KỶ DƯỢC PHÒNG ở đường Catinat số 32
Saigon. Ở xa mua tại các nhà Đại-lý. Giá thuốc
bán y theo giá nhứt định.

CHỦ Ý CỦA TẬP SÁCH NHỎ NÀY

Phần đông bà con mình có cái tánh di-truyền ích-kỷ: phạm về y-thuật ai có một món thần-phương diệu-dược nào của cổ nhơn lưu lại hay là tự mình phat minh chế hóa ra được cũng vậy, nếu không chôn cất ở chốn danh-sơn thì cũng dấu-diểm làm môn gia-bửu riêng chớ không công-bố cho người đời cùng hưởng-thọ.

Thành ra biết bao phương thuốc hay đến đổi thất-truyền, thật là đáng tiếc. Y-thuật nước nhà xưa nay vẫn có giá-trị và công-dụng rất cao, mỗi thời-đại đều có những tay danh-y xuất-thế, có lẽ mỗi danh-y đã tìm tòi sáng-chế ra được lắm món thuốc thánh phượng thần, nhưng bị cái tánh gia-truyền ích-kỷ của người ta làm cho mai một đi!

Mỗi nhà dấu-diểm truyền thọ lâu đời rồi thành ra tam sao thất bản mà sai lầm mất hay cũng có.

Nguyễn-an-Cư tiên-sanh, thầy học của hai chúng tôi chính là một bậc danh-y nước nhà hiện thời, trải ba chục năm tu luyện đạo-y, lịch duyệt các bệnh đã phát-hiện rất nhiều phương hay và cứu vớt được bao nhiêu bệnh nhơn trong cơn nhứt sanh vạn tử.

Chúng tôi được lạm-dự vào hàng môn-đệ đã ngoài 10 năm nay, luôn luôn sớm chiều thọ nghiệp ở bên tả hữu. Nhờ vậy mà được thấy rõ ràng những phương thuốc ngoại khoa của tiên-sanh truyền bảo cho các bệnh nhơn đem ra thực-nghiệm đều có công-hiệu lạ lùng.

Những phương này vừa dân-dị vừa linh-nghiệm bất cứ ai cũng có thể tự làm tự chữa hay là chỉ bảo cho những người xóm giềng quen biết mình có thể tự cứu trong lúc nguy cấp mà mời thầy chưa tới, thuốc khác chưa có.

Cả trăm người, ngàn người dùng thử đều trả lời với chúng tôi một cách quả quyết thật hay như thuốc tiên!

Chúng tôi không muốn giữ riêng làm món gia-truyền ích-kỷ để cầu tư lợi cho mình sau này. Trái lại trong y-thuật thần-diệu của thầy học mà chúng tôi được thân truyền tâm đắc bấy lâu, có những phương nào dễ dàng bổ ích cho người đời về mặt cấp cứu giải nguy thì chúng tôi muốn cho ai ai cũng được thực-hành và hưởng dụng.

Bởi vậy chúng tôi gộp nhứt biên chép ra quyển sách nhỏ này mang danh là « **Ngoại-khoa bí-quyết** » để cống hiến cho đồng-bào, gặp khi cần dùng thực nghiệm, sẽ thấy những lời chúng tôi mới nói trên đây chẳng phải là hư ngữ vậy.

Hocmôn, ngày 1re Janvier 1938

KIỀU-VĂN-THANH

NGUYỄN-VĂN-NGẠN

Dùng món ăn mà trị bệnh

Nº 1 — Trị bệnh thũng, bệnh tê bại, bệnh phong

THỊT TRÂU (*thủy Ngưu-Nhục*)

CÁCH LÀM: Luộc chín xắt mỏng như thịt phay đâm muối gừng chế giấm vào, rồi chấm thịt đó mà ăn.

Hoặc xào sả ớt nêm tương vào, để củ hành cho thêm vào một chút giấm chua mà ăn.

Hoặc làm cách nào ngon mà ăn, tùy ý.

CHỮ TRỊ: A Bệnh Thũng đầy dẫy cả mình, ăn vào thì thấy khá, Khỏe khoản, ăn luôn 4, 5 ngày thế cho cơm (đừng ăn cơm) thì rớt hết. Khi thiết hết sẽ cho ăn cơm.

B Bệnh Tê-bại nhưc 2 bàn chơn lạnh rần, hoặc từ đầu gối sắp xuống tê-nhưc. Ngực nặng, huất hơi nghẹn khó chịu, ăn vào thấy dễ chịu.

C Bệnh phong trong mình ngứa nổi mụt, nóng xốt hoặc làm ra ghẻ chốc, hoặc sưng sốt cùng mình. Nên ăn Thịt Trâu theo mấy cách chỉ trên đây.

D Người thường hay bị bón uất không thông, ăn cách nói trên đây thì thấy Tiêu-Tiền thông thả dễ dàng. Cũng có thể kêu là phương thuốc XỎ. Chớ không nên uống thuốc Xỏ. Vì thuốc Xỏ e có chất độc làm cho hư ruột.

Tóm lại già trẻ, đàn-bà hoặc mới sanh có chứng bệnh như trên đây, đều ăn theo cách này cả.

Nhưng lúc ăn Thịt Trâu mà trừ bệnh thì phải cử cơm năm hoặc ba ngày thì mới có hiệu quả.

Nº 2 — Trị bệnh thũng, bệnh kiết (Lỵ), bệnh ban-chẩn

THỊT GÀ NẤU VỚI ĐẬU ĐỎ (*xích tiểu-đậu*)

CÁCH LÀM: 1 con Gà (Gà gì cũng được) lấy xương thịt, bỏ ruột gan. Đậu đỏ nấu riêng cho mềm, rồi lấy ra rửa sạch, đoạn bỏ vào hầm

chung với Thịt Gà cho chín, nêm, nếm hành tiêu cho ngon, rồi ăn cả Thịt Gà và Đậu nước ấy luôn, (nếu có thêm Lá Dầu tằm ăn thì hay lắm).

CHỦ TRỊ: Bình Thũng (đổi bữa cho Thịt Trâu) Bình Kiết (Ly).

Ban Chăn (ban trắng đỏ) Lớn nhỏ ăn được cả, ăn no trừ cơm ba, bốn ngày thì lộ Ban.

N° 3 — Trị Bình Lậu

THỊT VỊT (*vịt trống có lông xanh trên đầu*) NẤU CHÁO TÀO MÔN
(*Tào môn gì cũng được. Tào “môn nước” nếu nấu không ngứa thì ăn càng hay*).

CÁCH LÀM: Con Vịt nấu cháo ít gạo. Nấu chín cho Bẹ môn vào (bẹ môn cắt khúc đừng tước da). Nấu cho chín như, nêm nếm vừa ăn, cứ ăn mà trừ cơm 1, 2 ngày thì đi Tiểu đại thông thả.

CHỦ TRỊ: A Trị bình lậu có mủ máu ăn vào thấy hiệu quả.

B Lại trị bình thũng. Thũng đầy cả mình. Lớn nhỏ có bình thì ăn trừ cơm 4, 5 ngày thì hết.

C Bón đi tiêu khó, hoặc Tiểu đỏ, ăn vào thì thấy Tiêu Tiểu thông thả dễ chịu.

Tóm lại 3 món ăn mà trị bình trước đây: 1° Thịt Trâu, 2° Thịt Gà, 3° Thịt Vịt cứ thay đổi nhau mà ăn trừ cơm trong thời gian 5, 3 ngày, chừng nào thật hết bình sẽ ăn cơm.

N° 4 — Trị đàn bà bạch-đái-hạ

MỦ TRÔM (*mủ cây trôm*)

CÁCH LÀM: Lấy mủ ngâm nước lạnh trong tô, được một ngày, mủ ấy nở ra, rồi múc cái đã nở ấy cho đường vào mà ăn. Phần còn lại thì đổ nước thêm, như thế mỗi ngày ăn một lần, ăn được 5, 7 ngày.

CHỦ TRỊ: Đàn-bà bạch-đái (tục kêu huyết trắng).

Còn đàn-ông Thận (cật) kém hay di-tĩnh ăn vào cũng hay lắm.

N° 5 — Trị bình lý (kiết)

«RAU ĐẰNG ĐẤT» NẤU CANH CÁ

Cách nấu cũng như nấu canh ăn thường, có khác hơn là Cá lóc lấy khúc giữa mà nấu, bỏ đầu đuôi.

CHỦ TRỊ: Bình kiết hoặc trắng hoặc đỏ, ăn vài lần chang vào cơm như thế thì hết.

Phải cứ đồ sống, chua, ngọt, béo.

Nº 6 — Trị bón huật không dùng thuốc xỏ

HUYẾT HEO CÒN SỐNG NẤU CHÁO

Cháo này nếm nếm cho ngon cứ ăn no thế cho cơm thì đi tiêu thông thả, khỏi cần uống thuốc xỏ.

CHƯƠNG THỨ HAI

Dùng những phương uông trị bệnh

Nº 1 — Trị chứng sản-hậu chận

CỦ TỪ-CHẠCH *đốt cháy thành than tán nhỏ*

CHỮ TRỊ: Đàn-bà để máu sản-hậu chận, hoặc trứng phòng, giã dũ nghen ngán thì uống chừng một muống canh với nước trà.

Nếu không củ Từ-chạch, thì dùng một nắm đọt Ớt và 1 hột Muối đấm nhỏ cho vào một chút Nước đáí, đoạn vắt lấy nước mà uống.

Nº 2 — Trị thổ-huyết (Ho ra máu)

Hai tép Tỏi đấm nhỏ, chế vào một muống nước mắm biển thiệt ngon.

CHỮ TRỊ: Ho ra máu hoặc khạc ra máu, uống nước bồ xác, thì cầm không ra nữa.

Nº 3 — Trị bệnh trứng phong

CỦ GỪNG GIÓ

Đấm nhỏ cho thêm 1 hột muối vắt lấy nước.

CHỮ TRỊ: Bệnh trứng phong đang không ngả té, rút giựt Tay chơn, cho uống nước, còn xác thì chà mấy chỗ Lắc-léo và xương sống.

Nº 4 — Trị sản-hậu (còn sót Nhau)

Múc một chén nước giữa giòng Sông, một cục Vôi bằng ngón tay ở Mả-vôi lâu năm.

CÁCH LÀM: Nướng cục vôi cho đỏ để vào chén, đổ nước giữa giòng sông vô, để nguội chắt lấy nước cho uống.

Phương này trị Đàn-bà sanh còn sót Nhau-lá, làm ra sinh bưng khó chịu, chứng này nếu không trị dễ nguy đến tánh mạng.

Nº 5 — Trị bệnh ho gió

TRỜI MƯA CẨM

Trời mưa cẩm hứng được một chung nhỏ, để vào một chút đường cát cho uống trị ho gió, cho con nit uống, vài ba lần thấy hết.

CHƯƠNG THỨ BA

Những phương làm ngoài mà trị bệnh ở trong

Nº 1 — Trị bệnh đàn-bà đẻ sa tử-cung

PHƯƠNG CẨM MUỐI

CÁCH LÀM: 1 chén muối hột, đồ vào trạch rang nổ đồ vò 2 chén cẩm (cẩm xay, cẩm giã gì cũng được) rang thêm cho có khói, đoạn đồ ra cái khăn gói lại đẹp đẹp như cái gói đẹp, đặt xuống ván hay giường. Trước phải mó tay vào coi nóng nhiều ít mà lót khăn thêm. Rồi người bệnh đặt lưng nằm trên gói ấy ngang lưng quần. Khi nguội lần thì rút bớt đồ lót ra, đến chừng thiệt nguội mới thôi.

CHỦ TRỊ: A Đàn-bà sau khi đẻ còn sót nhau, cho nằm cách này thì trục ra được.

B Đàn-bà sanh sa tử-cung, hoặc đi đứng khó. Tiểu tiện không thông, đau lưng. Làm cách này 2, 3 lần thì khá.

Phương này đàn-ông thận kém đau lưng nhức mỏi hoặc tức, cũng làm cách này được.

Hoặc có khi ngăn nghẹt, tức, đau bụng thật ngặt nghèo dùng thì thấy hiệu nghiệm.

Sau khi dùng rồi thì sàng bỏ cẩm ra, lấy muối cất mà dùng nữa.

Bệnh tử-cung sa như vừa kể trên phải có dán thuốc dán gừng trước bụng, còn sau lưng thì nằm phương cẩm muối.

Nº 2 — Phương thuốc dán gừng

CÁCH LÀM: Đâm 1 củ gừng bằng ngón tay vắt lấy nước, bỏ vào 1 cục bột nếp cũng bằng ngón tay, quây tan khuấy chín thành hồ, lấy tờ giấy bạch bằng bàn tay phết hồ vào dán trùn trên rún thẳng xuống đi. Trị được tử-cung trắng, da dưới dày, mỗi đêm dán 3, 4 lần như vậy.

Chứng nào thấy Rún ngứa mới thôi.

Nº 3 — Trị đàn-bà đê lòi “Đôm”

BÁNH HỘT THÙ-ĐỦ-TÍA

CÁCH LÀM: Hột Thù-đủ-tía lột vỏ lấy chừng 30 hột. Một nắm Đọt thuốc Cửu (Ngải) 2 tép tỏi (Tán) đâm chung cho nhỏ. Chặt đuôi con Lương cho nhiều vào ít giọt máu, quét như lấy ra làm đẹp như cái Bánh.

Lâm đến chứng này phải cẩn thận, đắp Bánh hột Thù-đủ ngay giữa Sọ (trên đầu) một bánh, và ngang chơn-thủy 1 bánh, thì lập tức kéo thâu lên lẹ lắm.

Nên đề ý: Lúc dùng rồi phải chải rửa cho sạch sẽ, lau cho khô ráo. Không được trễ nải, vì có công hiệu nhiều thì cái hại chẳng nhỏ vậy, phải cẩn thận.

Nº 4 — Trị u mọt và ghẻ

BÁNH LÁ BÌM-BÌM

CÁCH LÀM: Hái lá Bìm-Bìm rửa sạch quét nhiên cho vào 1 hột muối, đoạn làm ra hình cái Bánh đẹp mà tròn.

CHỦ TRỊ: U mọt sưng đỏ hoặc có miệng thành ghẻ, đắp vào chỗ ấy, mỗi ngày thay đổi 2-3 lần.

Phương này cũng trị được bệnh chứng «Huyết vận».

Những u mọt nhỏ hay sần-ngứa ngoài da khó chịu cũng đâm nhỏ lá Bìm-Bìm lấy nước mà tắm thì khá ngay.

Chứng «Huyết vận» nếu đắp phương này không có công hiệu, thì vào tiệm thuốc Bắc mua 3 xu củ «Cát Căn» yề mài với dấm thoa vào chỗ huần đỏ thì tan.

Nhưng phải kiểm thầy uống thuốc thang cho mau giải độc.

Nº 5 — Trị bệnh tử-cung ngựa nhức có mủ ra dầm như bạch-đái

Đàn-bà bị bệnh sa tử-cung rồi hay sanh mụt trong cửa mình ngựa ngằm khó chịu, có khi thành ghẻ rồi có mủ ra dầm dề như bạch-đái.

Lại tiệm thuốc Bắc mua 3 xu « Kinh-giới » 3 xu « Xà-sàng » về bỏ chung vào cái nồi đất mới, cho nước vào hai phần nồi đầy kín trên nắp xoi lỗ nhỏ, châm vào 1 cái ống trúc hơn tấc tây, chụm lửa sôi 100 dạo, rồi nhắt xuống, đoan cho ống trúc ấy ngay vào “cửa mình” xông hơi, đến khi gần nguội trúc nước ấy ra rửa cửa mình cho sạch sẽ.

Xông được nhiều lần. Nếu bệnh nhẹ thì sẽ hết ngay.

LINH TINH...

Phòng lửa, phòng nước sôi vân vân

Cách thứ nhất: Nhúng chỗ phỏng vào nước mát.

Cách thứ nhì: Lấy xác trà tàu đắp lên chỗ phỏng.

Cách thứ ba: Lóng cát lồi lấy nước phết lên chỗ phỏng.

Cách thứ tư: Lấy bông gòn nhúng rượu trắng đắp lên chỗ phỏng hay lăm; hoặc lấy vôi trắng (vôi ăn trầu) đánh ra lóng rồi phết lên chỗ phỏng.

Trừ tuyết phong, đẹn cho trẻ mới sanh

Trẻ mới lọt lòng, muốn ngăn ngừa các chứng phong, đẹn: xạ hương thứ thiệt tốt 1\$00, chia ra làm bốn phần, mỗi phần hòa với nước cho uống một lần. Cứ 7 ngày cho uống một lần, uống 4 lần trong tháng đầu thì ngăn ngừa được đẹn, phong.

Nhức đầu, cảm nắng gió

Nấu lá tràm xông thì hết; xông dầu Khuynh-diệp cũng hết.

Bị cá mặt-quì hay cá mao-êch dầm

Ăn chè nếp, hoặc xôi nếp, hoặc bánh giầy nếp thì hết đau nhức.

Bị đến cản

Ở gần biển, thường bị đến cản, cứu không kịp thì phải chết. Chết rồi cũng có thể cứu sống, hãy lấy cây bằng-lăng khô gọt một nắm bỏ vào siêu sắc lấy nước uống thì cứu khỏi. Cây bằng-lăng hay dùng làm cây chèo đê chèo ghe; nếu có chèo bằng bằng-lăng thì gọt để cho uống càng tốt.

Bị cá hoặc loại ốc biển cọ nhảm

Có khi cũng độc lắm, lấy cỏ nhọn mọc theo mé biển, (đi biển thường bị cỏ ấy đâm đau) đâm vắt nước uống, xác đắp chỗ đau thì hết.

Phụ thêm toa thuốc Bảo-Sản, toa này đã đăng vào báo Phụ-Nữ Tân-Văn. (Xem lời dẫn ở trương sau).

水三盞至七分	灰菴	桃仁	淮牛	川芎	灸州	當歸	老參
		留皮	七				糯米炒
	三	二	三	三	分	奈	奈
阮安居書	參桂服	肉桂	五味子	蓮肉	灯草	杜仲	藏紅花
		去皮		志			酒炒
			不	不	十根	二	八

ĐÀN BÀ KHI SANH ĐẸ

Toa này có 2 tên, nếu trước khi sanh mà có nhiều đều khó khăn thì cũng cứ bớt uống ngay vào, Thì chính tên nó là thang thuốc THỜI-SANH.

Còn sau khi sanh rồi mà huyết không tốt hay biến ra chứng này bệnh nọ, trong 5 ngày trở lại thì cứ uống vào thì lại tên là BẢO-SAN.

Thang thuốc này Thầy tôi đã cống hiến cho công chúng bấy lâu đã thấy công hiệu rõ ràng, từ Nam chí Bắc đã công nhận như thế.

Nay chúng tôi nhân tiện viết ra đây may ra được bổ ích thêm.

Thiệt là một toa thuốc gia truyền chí bửu. Ai cũng biết sự sanh đẻ là điều rất quan hệ rất đáng lo sợ, vậy mà sau khi sanh rồi cách 24 giờ uống một thang thuốc này thì được vạn sự châu toàn, khỏi sợ sót nhao hoặc sản hậu chi cả. Thang thuốc này đã cứu tử hoàn sanh và giúp ích cho có cả vạn người, nhà nào biết dùng nó rồi thì nên mách bảo cho bà con chị em đừng biết mà dùng.

Thang này hết lõi trên 2\$00, lúc sắc thuốc với 3 chén nước phải giữ kỹ lượng cho thuốc tới cho còn đúng bảy phân.

Xin lưu ý

Quyển sách này phần trước đây là chép đủ những phương ngoại khoa để cấp cứu các bệnh gấp rút hoặc chỉ những món ăn thức uống để trị các bệnh.

Còn những bệnh nặng như đau phổi, đau thận, đau ruột, đau gan và bổ dưỡng thì cụ Nguyễn cũng đã có nhiều phương thuốc trị thiệt hiệu nghiệm danh tiếng đã lẫy lừng trong ba chục năm nay.

Các phương thuốc ấy, kể ra phần sau này; thứ nào cũng bảo chế thiệt kỹ lưỡng tinh tế, chọn ròng thuốc tốt, sâm tốt, chủ ý là làm tăng cao giá trị nghề y, chứ chẳng phải làm để *sanh nhai* hoặc cầu lợi. Vì bảo chế phải dùng thuốc tốt, thuốc quý giá, nên giá thuốc phải bán đúng giá, còn bán cho Đại lý thì trừ huê-hồng thiệt ít, mục đích chỉ làm cho thuốc thiệt hay, chứ không vì lợi,

TAM KỲ DƯỢC PHÒNG

CÁC PHU'ONG THUỐC THẦN

Ông Nguyễn-an-Cur ở Hốc-môn thì không còn ai không biết là một ông thầy thuốc thánh, nghề làm thuốc của ông hay cho đến đời người ta gọi ông là BIỀN-THUỐC tái-sanh.

Thuốc thiết hay mà bấy lâu ông không chế được nhiều để bán ra xa là vì tánh ông rất kỹ lưỡng và cẩn thận, thuốc nào cũng tự tay ông bào chế và chăm nom, chớ không chịu giao phó cho ai; nay môn đệ của ông có nhiều người học thành tài, ông tin cậy đặng, nên đã hiệp sức cùng ông mà bào chế nhiều phương thuốc thần để cứu độ cho những người có bệnh.

Chư đồng-bào ai có bệnh muốn dùng thuốc của ông thì cứ mua ngay tại nhà số 32 đường Catinal Saigon. Còn ở xa thì mua tại các nhà Đại-lý hoặc gửi thư mua tại nhà bào chế, đề thư như vậy :

TAM KỲ DƯỢC PHÒNG

32, Đường Catinal — SAIGON

Thuốc sẽ gửi cách « lãnh hóa giao ngân » nội trong 3 ngày thì có thuốc dùng, mua từ 5 \$ 00, tiền gửi thuốc về nhà thuốc chịu.

...

Thuốc rượu phong, tê, bại số 39

Thuốc rượu số 39 chuyên trị năm chứng phong, tê, bại, xui.

Bệnh tê bại cả mấy tháng đi đứng không được, uống thuốc này đi được liền. Thuốc này vừa trị các bệnh, vừa bổ huyết và đổi máu xấu ra tốt. Chẳng những người có bệnh uống thì hết bệnh, mà mấy người không đặng mạnh, hay đau yếu, muốn bồi bổ sức khỏe, nếu dùng thuốc này thì sẽ được mạnh khỏe và ngăn ngừa các bệnh tật,

Dược liệu dùng làm hoàn thuốc 39 này thì dùng chánh thứ sâm thiết tốt vì quân, còn cách chế luyện cho nên hoàn thuốc thì thiết lắm công phu, phải tới mười ngày mười đêm mới hoàn thành.

Bởi vậy cho nên nhà nào biết dùng hoàn thuốc số 39 thì thiết là một nhà có phước hoàn toàn. Có bệnh thì hết bệnh, còn không bệnh mà dùng nó thì được thêm sức lực mạnh khỏe, đặng vui vẻ luôn luôn.

Cách dùng thuốc có chỉ rõ trong toa gói theo hoàn thuốc.
Hoàn thuốc 39 và bột quế giá : 1 \$ 00 (ngâm rượu uống 15 ngày).

(Độc trương 23 có bài giải rõ)

Khảm Ly Bò Thận thuốc bổ số 34

Thuốc số 34 để bồi bổ khí huyết cho mấy người sức yếu, thận hư, huyết kém. Lúc làm việc thấy hay mệt và hay đau các chứng kể ra sau đây : bao tử yếu ăn lâu tiêu, hay bón, đau bụng, đau lưng, tay chơn mỗi nhức. Ban đêm ít ngủ phải đi tiểu nhiều lần. Đàm nhiều, trong mình thì lạnh ngoài da nóng, hay cháng vàng hoặc chóng mặt. Có người bệnh nhiều thì di-tĩnh, mộng-tĩnh, huột-tĩnh, tiết tinh.

Đàn ông hay đàn bà ai có các chứng bệnh kể trên đây uống thuốc này thì thấy hiệu nghiệm liền.

Mấy người còn trai trẻ mà ốm yếu hoải, đã có uống nhiều thuốc mà không mập mạnh, hễ uống thuốc này trong một tháng thì sẽ thấy mình lên cân được mấy kilos. Các ông lão bà lão có tuổi dùng thuốc này cho bổ khỏe, ngăn ngừa được các bệnh và sống lâu vui vẻ.

KỶ THAI

Một hộp (uống sáu ngày) giá..... 1\$00

Thuốc trừ ho lao số 35

Nam, phụ, lão, ấu, ai bị bệnh ho lao, ho thổ huyết hoặc lao ruột lao gan, hễ gặp phương thuốc số 35 này thì cũng như gặp thuốc thành, những bệnh mà đã chắc là bệnh lao thì mười bình uống lành được tám chia. Nếu bệnh lâu và nặng lắm thì phải uống thuốc này với thuốc số 31 trong vài ba tháng mới dứt tuyệt.

Bệnh lao mà không gặp thuốc số 35 thì không có thứ nào trị lành được.

Thuốc này dùng sâm thiết nhứt hạng mà bào chế cho nên mạnh và bổ lắm, uống vào thấy hiệu nghiệm liền.

Một hộp (uống sáu ngày) giá..... 1\$20

Thuốc Điều Kinh Bò Huyết số 26

Thuốc số 26 chuyên trị : Đàn bà con gái kinh nguyệt không đều, mình gầy vóc ốm ăn ngủ không được, tay chơn mỗi và thường có huyết trắng nhiều. Vì sự sanh đẻ khó làm cho tử-cung có bệnh, hoặc trong mình có phong độc, huyết xấu biến sanh ra trăm chứng. Mấy bà vì huyết suy, tuy không có bệnh gì mà nước da không được tươi nhuận, hình sắc buồn bực, dùng thuốc này trong vài tuần lễ thì sẽ thấy khí sắc vui vẻ, da mặt trắng đỏ. Thiết là một phương thuốc rất quý cho quý bà quý cô.

Một hộp (uống sáu ngày) giá..... 1\$00

(Xem trương số 33 có bài giải rõ)

Bạch Đái Hoàn số 27

Đàn bà có bệnh bạch-đái bạch-dâm, uống hoàn thuốc 26 và hoàn thuốc rượu 39 thì thấy mạnh lạnh, nhưng cũng có người bệnh nhiều thì trong phải uống và ngoài phải dùng thêm một phương thuốc nữa thì mới trừ căn dứt tuyệt được.

Thuốc này một hộp 2 hoàn, mà ít khi dùng tới hoàn thứ hai, nội hoàn thứ nhất thì bệnh đã dứt. Hiệu nghiệm lạ kỳ!

Một hộp 2 hoàn giá..... 0 \$ 60

CÁCH DÙNG: Tối trước khi ngủ lấy nước nóng rửa hoàn thuốc cho ướt rồi nắm mà để hoàn thuốc vào «cửa mình», phải đưa hoàn thuốc cho tới miệng tử cung.

Để vậy ngủ, hoàn thuốc tự nhiên tiêu tan ra hết.

Bệnh nặng dùng một hoàn chưa thiết dứt, thì cách vài ngày dùng hoàn thứ nhì, nhưng khi dùng thuốc này bắt hạn hoàn thứ nhất, hay hoàn thứ nhì, hề khi nào thấy ngứa chỗ rún thì lấy hoàn thuốc ra.

Đó là dấu hiệu: chứng bệnh đã đầu hàng, bệnh bạch đái chận dứt tuyệt.

Thiên Kim Bảo Thai số 28

Ương cây thì phải tưới nước vô phân, có thai thì phải dưỡng thai uống thuốc, đó là lẽ tất nhiên, nếu người chủ vườn muốn cho cây mình ương sẽ mọc được tươi tốt; người làm cha mẹ muốn cho con mình sau này sẽ được mập mạnh.

Đang lúc có thai mà biết uống thuốc dưỡng thai cho nhảm, thì đứa con mình sau này sẽ tươi tốt mạnh khỏe chắc chắn.

Uống thuốc dưỡng thai số 28 này chẳng những dưỡng thai mà thôi, thuốc này còn giúp cho người mẹ lúc có thai được khỏe khoắn nhẹ nhàn vui vẻ, khỏi các bệnh như: nhức đầu, chóng mặt, ói mửa, sưng chơn, trong mình nặng nề, bần thần đã dợt và đến lúc đẻ thì sẽ dễ được mau lẹ bình an.

Một hộp (uống sáu ngày) giá..... 1 \$ 00

Thần Thông Chương Tử số 29

Đàn bà ít có con, hoặc nhỏ lớn chưa sanh đẻ lần nào, uống thuốc này thì trong hai tháng sẽ thấy linh nghiệm được như ý muốn.

Đời người còn gì buồn bực bằng vợ chồng trợ trợ không có con cái gì cả, dầu giàu sang cách mấy mà không có con thì cũng chưa gọi là hưởng hạnh phúc được trọn vẹn.

Cụ Nguyễn-an-Cư đã có nhiều kinh nghiệm cho nên cụ chế ra hoàn thuốc này ai có dùng rồi cũng đều hết sức cảm phục cụ. Có người có chồng đã năm bảy năm mà không có con, uống chưa hết hai hộp thuốc này thì đã thấy kết thai được.

Có toa chỉ dạy rất rành rẽ gởi theo hộp thuốc chỉ cách uống thuốc thế nào cho mau đậu thai, trong toa cũng có cắt nghĩa rõ: « *Đàn bà vì sao, vì những cơ nào mà chậm con* ».

Một hộp 5 hoàn giá..... 1\$00

Bảo Anh Đỉnh thuốc thê số 10

Con nít thì phải mập mạnh, chơi dờn vui vẻ, đứa nào không được vậy là có bệnh và bị mất sức lớn. Thuốc này trị các bệnh cho trẻ em, nhất là trị tuyệt gốc ban. Trẻ em lúc nhỏ có bệnh mà không gặp thuốc hay trị cho thiệt mạnh, thì trong mình nó còn bệnh hoài, lâu ngày thành bệnh hậu làm cho nước da vàng mét, lớn bụng, ăn uống không tiêu, sắc mặt buồn bã, đầu thì lớn không xứng với mình vòc tay chơn, khi ngủ thì đồ mồ hôi đầu, hay mê hay mớ.

Thuốc số 10 này là một món linh-đơn của trẻ em. Có bệnh nhiều thế nào uống hết hai hộp thì cũng lành mạnh.

Một hộp giá..... 0\$50

Uống thuốc này trị cho tuyệt bệnh rồi uống tiếp *Bính-Tân-Hoàn* số 15 để bồi dưỡng cho thêm sức lực thì sẽ mập mạnh tốt tươi.

Bính Tân Hoàn số 15

Thuốc số 15 chuyên trị con nít từ một tới mười lăm tuổi, hay đằm trong mình nóng nhiệt, lâu lớn, ban đêm ngủ đồ mồ hôi đầu, gầy ốm ít chơi ít ăn.

Hoặc trong mình có ban trái ăn uống không tiêu, tích trữ nhiều ngày thành lớn bụng; thuốc này tẩy các thứ độc địa nóng nhiệt và đổi máu tốt, được đồ da thấm thịt, mạnh khỏe vui vẻ.

Một hộp (uống sáu ngày) giá..... 0\$60

Tứ-Quý-Hoàn thuốc ho số 36

Thuốc số 36 trị các chứng ho thường như: ho ban, ho gió, ho đằm, ho khan, đau ngực, tức ngực. Ho nhiều thế nào, bệnh lâu cách mấy gặp tới thuốc 36 này cũng phải hết.

(Nam phụ lão ấu đều dùng được).

Một hộp (uống 3 ngày) giá..... 0\$50

Sâm Nhung Bảo Thọ Hoàn số 32

(Thuốc Nhà Giàu)

Muốn biết sức bổ dưỡng của Sâm Nhung tới bậc nào, xin chớ vị dùng thử hoàn thuốc này.

Sức bổ của Sâm Nhung là quý vô giá, nhưng phải là: *Sâm thiết, Nhung thiết* thì mới có giá trị.

Xem trương 21 có bài nói rõ về hoàn thuốc này.

Một hộp 2 hoàn giá..... 1\$20

Mô Kỳ Hoàn số 31

Thuốc số 31 chuyên trị các chứng bệnh hậu lưu truyền, bệnh lao bình rét rừng (Paludisme), bệnh chổi nước, bệnh bao tử, bệnh thương hàn. Các bệnh lao phải dùng thuốc này mới mau mạnh.

Thuốc này khó uống, khi uống phải tán nhỏ rồi lấy bánh tráng ướt bọc thuốc mà nuốt cho khỏi hôi.

KỶ THAI. Một hộp (uống 6 ngày) giá.... 0\$50

Tê Sanh Hoàn số 40

Thuốc số 40 trị các chứng bón huất là một chứng bệnh rất nguy hiểm mà hiện giờ trong một trăm người có tới 95 người mắc phải.

Thuốc này dùng những vị bổ để dưỡng tạng phủ. Hệ ngũ tạng được điều hòa khỏe mạnh thì bệnh bón phải dứt, thuốc thơm ngọt dễ uống. Uống rồi kể đủ 9 giờ thì đi tiêu chớ không hề bợn dạ đau xót chi cả. Xin đọc bài nơi trương 15 có giải rõ chứng bệnh.

Nam phụ lão ấu đều dùng được.

KỶ THAI. Một hộp (uống 5 ngày) giá.... 0\$50

Thuốc nhức đầu số 25

Bệnh nhức đầu tuy không phải là bệnh nặng, nhưng rất khó trị. Phần nhiều đàn bà thường mang bệnh này.

Có bệnh nhức đầu là do trong mình máu không tốt, khi uất gân yếu. Hoàn thuốc này chế ra trị tuyệt bệnh nhức đầu bất kỳ bệnh lâu hay mau. Bệnh nặng phải uống nhiều ngày.

KỶ THAI. Một hộp (uống 5 ngày) giá... 0\$50

Thân Hương Tán số 9

Thuốc này trị bá chứng, hề thấy trong mình khó ở hoặc nóng lạnh nhưc đầu, bần thần dã dượi, đau bụng no hơi, đau hông tức ngực căm gió trúng nắng, uống một ve thuốc này thì hết bệnh.

KỶ THAI Một ve. 0 \$ 20

RA ĐỜI ĐỂ GIÚP CÁC NHÀ NÔNG

Bảo Ngư Thân Hoàn số 1

Một cái nạn rất hại cho nhà nông là cái nạn trâu chết, mà bấy lâu nay chưa có thuốc nào chữa được.

Vì một sự tình cờ, mà cụ Nguyễn-an-Cur đã tìm ra một thứ thuốc trị bệnh cho trâu bò rất thần tình, cứu trâu bò bị bệnh mười con không trật một.

Khắp tỉnh Tân-an người người đều biết tiếng hoàn thuốc trâu bò của cụ Nguyễn.

Trâu, Bò bị bệnh bỏ ăn hay bất kỳ bệnh gì, cứ uống một hoàn thuốc số 1 này thì lành mạnh. Phương pháp trị bệnh và cho uống thuốc có chỉ rõ trong toa đề theo hộp thuốc.

Các nông-gia có trâu bò, nhà nào cũng nên đề sẵn trong nhà năm ba hộp.

Mỗi hộp giá. 1 \$ 00

HỮU XẠ TỰ NHIÊN HƯƠNG

Ông Tôn-Thất Viễn-Đệ là một nhà thương gia lớn nhất ở Đé-dô, lúc tháng Aoút vừa rồi ông được chánh-phủ cử vào Saigon dự hội-nghị Di-Dân, lúc về Huế ông có viết báo thuật một đoạn như vậy :

.....
Nhơn dịp đi dự Thượng Hội-Đồng Di-Dân ở Saigon vừa rồi.....

Chúng tôi đã đi quanh một vòng Nam-kỳ, Cao-miên, đến đâu đều toàn nghe khen sự công-hiệu của thuốc Nguyễn-an-Cur. — Rồi trở về Saigon ghé lại Tổng-cuộc hiệu thuốc Nguyễn-an-Cur ở đấy chúng tôi thấy cuộc bán buôn tấp-nập lạ lùng. Chúng tôi mới biết rõ rằng chỉ có hiệu thuốc Nguyễn-an-Cur không quảng-cáo ồn-ào, không nói năng loè-loẹt mà thuốc Nguyễn-an-Cur lại chạy một cách không ngờ, chạy sắp mấy các thứ thuốc khác.

Đó là chỉ nhờ thuốc thiệt hay, thầy thiệt giỏi vậy

TẾ SANH HOÀN SỐ 40

(Thuốc bổ gan và trừ tuyệt bệnh bón)

CỦA ÔNG NGUYỄN-AN-CƯ SÁNG CHẾ

PHẢI TRỊ CÁCH NÀO CHO TUYỆT BỆNH BÓN ?

Xưa nay có chẳng biết bao nhiêu thứ thuốc bón ra đời, thứ nào uống vô cũng thấy xổ, thấy đi tiêu mà hễ khi thôi uống thì qua ngày sau đã thấy bón lại. Có nhiều thứ thuốc ban đầu uống thì thấy hiệu nghiệm mà khi uống lâu ngày thì lờn thuốc rồi thấy trơ trơ, đã chẳng công hiệu gì mà còn hại tí vị là khác, bởi vì thứ thuốc táo bón nào làm ra cũng đều có những vị: đại-hoàng, phác-tiên, bã-dậu, tả-diệp, chỉ-xác vân vân... là những vị thuốc rất có hại cho tạng phủ.

Trị bệnh bón huất mà dùng các vị thuốc đã kể trên đó thì không thể gì lành bệnh được, trị như vậy tức là trị nơi ngọn, chỉ đỡ vớt trong một lúc rồi bệnh cũng còn bệnh. Muốn tuyệt bệnh phải trị tại gốc bệnh, cũng như muốn cho tuyệt cỏ thì phải nhổ tận gốc, chớ hót lá cắt ngọn thì cỏ vẫn còn hoai.

Ông Nguyễn-an-Cư nhờ sự kinh nghiệm trong nghề thuốc hơn 30 năm nay cho nên thứ thuốc Tế-Sanh của ông chế ra để trị bệnh bón đây thiệt là một phương thuốc rất hoàn toàn, linh nghiệm xưa nay chưa từng có. Phương thuốc này dùng nhiều vị rất bổ dưỡng, uống vào bồi bổ ngũ tạng cho thêm sức mạnh. Ngũ tạng mạnh khỏe điều hòa nhau được, thủy hỏa đầy đủ thì tự nhiên dứt tuyệt được bệnh bón.

Thuốc đã thiệt hay và có nhiều sự quý lạ:

Một là : thuốc chế toàn những vị thuốc rất hiền, rất bổ, uống được càng nhiều càng tốt, chớ không có can hệ gì tới tí vị cả.

Hai là : thuốc rất dễ uống, đã không hôi, không đắng mà lại ngọt thơm, uống hoàn thuốc vị như ăn một miếng kẹo, ai dẫu sợ thuốc cách nào cũng uống được.

Ba là : thuốc uống vô thì cứ kể từ giờ uống đếm tới cho đủ chín giờ thì đi tiêu liền, đi được nhiều gấp đôi, gấp ba ngày thường, mà không có đau bụng hay bón dạ chi hết.

Một hộp 6 hoàn uống năm ngày giá 0\$50

Ngày đầu 9 giờ tối uống 2 hoàn, mấy ngày sau mỗi tối uống 1 hoàn.

**Cức thư của một vị Bại-Thần khen
thuốc Rượu bổ số 39**

Thái-Bình, le 4 Avril 1940.

S. E. NGUYỄN-NĂNG-QUỐC

Thái-Tử Thiếu-Bảo, Hiệp-Tá Đại-Học-Sĩ,

Tổng-Đốc trí sĩ

à THÁI-NINH (Thái-Bình)

Kính thư cho Ông chủ TAM-KỶ DƯỢC-PHÒNG
SAIGON

Kính Ông Chủ,

Tôi đã nhận được 4 hộp thuốc số 39 của quý hiệu gửi ra.

Lần này tôi phân phát cho 3 người bạn thân, mỗi người một hộp để dùng thử, trong 3 người đó thì có một người bị đau bại đã mấy năm nay, mà đã uống nhiều thứ thuốc chỉ bớt được chút ít, nay dùng thứ thuốc rượu 39 của quý-hiệu chưa hết một viên mà đã thuyên-giảm nhiều lắm, nếu uống độ vài viên nữa thì chắc sẽ khỏi hẳn. Nay nhờ tôi mua hộ cho 5 hộp nữa để uống tiếp cho thiết mạnh.

Trong toa thuốc 39 có nói rằng: ai không có bệnh tật gì, thì uống thuốc ấy sẽ bổ khỏe, thêm sức lực.

Vậy tôi không có bệnh tật chi, nhưng vì tuổi già, trong mình mệt nhọc, nên y theo lời dặn trong đơn, ngâm hoàn thuốc 39 với một litre rượu. Tôi uống vừa mới hết thì thấy trong mình đặng mạnh khỏe, khoan-khoái dễ chịu lắm.

Nay tôi xin ông gửi ra cho tôi 15 hộp nữa để tôi uống tiếp và 5 hộp cho người đau bại kia, cả thảy là 20 hộp, gửi cách «lãnh hóa giao ngân» theo địa chỉ trên đây.

*Nay kính thư
Nguyễn Năng Quốc*

ĐAU 16 NĂM

uống hai thang thuốc thì dứt bệnh

Tôi mang bệnh nọc-huyết từ hồi 10 tuổi, tính lại tôi mang bệnh trọn 16 năm trời. Chứng bệnh mỗi ngày mũi cứ ra máu hoai ướt trọn một cái khăn lông lớn, có khi lại ra nhiều hơn nữa.

Từ ngày vào giúp việc ty Điện-Tín, tôi đi đã nhiều nơi: Bắc-kỳ, Trung-kỳ xứ nào cũng có ở. Ở đâu tôi cũng đã uống đủ thứ thuốc. Thầy nước nào cũng có, thuốc thứ gì cũng không thiếu, mà than ôi! tiền mất tật còn, mười mấy năm trời, bệnh cũng còn bịnh.

Qua năm 1935 bệnh càng nặng thêm, tôi phải dưỡng tại nhà thương hết hai tháng, phải chịu mồ xê đủ các phương mà chỉ thuyên giảm chút ít, được ít lâu rồi bệnh cũng trở lại.

Từ đấy trở đi, tôi nản chí ngã lòng, đành đồ cho số mạng, chớ không uống thuốc men chi nữa.

Một dịp may cho tôi, tôi được đổi lại coi nhà Điện-Tín Hốc-môn gần cụ Nguyễn-an-Cư, thấy cụ trị nhiều bệnh rất thần tình, cứu tử hườn sanh dễ như lấy đồ trong túi. Nhiều bệnh ở Lục-tỉnh mười phần kẻ chết hết mười, họ kêu dây thép nói cầu cứu với cụ, cụ cho toa cũng bằng dây thép nói mà cứu sống; thấy vậy tôi mới cầu cụ chữa giùm tôi.

Kể hết chứng bệnh, cụ xem mạch rồi cho uống vài thứ thuốc của cụ đã chế sẵn. Uống đặng một tuần lễ, cụ xem lại rồi cho uống thêm 2 thang thuốc nữa thì dứt tuyệt.

Từ ngày dứt bệnh tới nay đã trót năm, tôi đặng khỏe mạnh vui vẻ, ơn của cụ Nguyễn thiệt đáng ngàn vàng.

Tôi xin có mấy lời này để tạ ơn cụ.

Hocmôn, 15 Aout 1937

(Hiện giờ ông Lê-Thi
bỏ về Poste Nam-Định).

Lê-Thi

Chủ-sự sở Điện-Tín
(GIADINH) HOCMON

TRỊ BỆNH BẰNG ĐIỆN TIN

Mời đọc qua cái tựa ai cũng tưởng là một phương pháp trị bệnh bằng điện mới phát minh, nhưng không phải, mà là một cách trị bằng dây thép của ông Nguyễn-an-Cư.

Nguyên có một người bị bệnh ngặt là Madame KIM-ANH ở tận Thái-Nguyên (Bắc-kỳ) đau bịnh rất ngặt, gia-quyển đều kẻ chết, có người nghe danh ông Nguyễn-an-Cư, nên bày bảo đánh dây thép cầu cứu

với ông. Một cái giấy thép dài ngoài 80 chữ kể rõ bệnh tình và một số tiền để trả lời.

Tiếp giấy thép liền trong ngày đó ông Nguyễn-an-Cư đánh điện toa thuốc ra và chỉ cách trị bệnh, cái toa thuốc gửi ra cũng dài ngoài một trăm tiếng. Qua ngày thứ ba thì đã có giấy thép cho ông Cư hay: bệnh mười phần giảm bảy, hỏi có nên uống tiếp cái toa ấy chẳng? Ông trả lời không được và gửi ra một cái toa khác, Madame Kim-Anh uống thêm mấy thang thì lành bệnh. (Tiền thuốc chỉ tốn có năm ba đồng mà tiền giấy thép lớn hơn 20\$).

Thầy thuốc với người bệnh ở xa cách nhau hơn hai ngàn Kilo-mètres, mà trị bệnh dễ như trở bàn tay, thật là trong lịch-sử về thuốc ở nước ta xưa nay mới có thấy một lần thứ nhất.

Xin trích một đoạn thơ của Madame Kim-Anh cảm ơn:

... Tôi nhờ thuốc ngài bệnh ho đã khỏi ba năm nay và đã nằm sấp khỏe khoắn, cháu đã lên ba, mạnh khỏe ăn chơi luôn. Chúng tôi xin kính lời cảm tạ ngài...

Madame KIM-ANH

Lan-Cam

(Tonkin) Thái-Nguyên

ÔNG TRẦN-TRINH-TRẠCH

Đại nghiệp-chủ ở Bạc-liêu

mua một lần 100 hộp Bảo-Ngưu

Bạc-liêu, le 14 Juin 1940.

A M. le Directeur Tam-Kỳ Dược-Phòng

32, Catinat — SAIGON

Món thuốc của ông “BẢO-NGƯU THẦN-HOÀN” số 1, tôi có thí nghiệm, rất nhiều hiệu-quả. Xin gửi cho tôi “Contre Remboursement” 100 hộp, à l'adresse de:

Monsieur TRẦN-TRINH-TRẠCH

Propriétaire

à BACLIEU

(Ký tên và đóng con dấu)

Một việc làm náo động cả châu - thành Nam - Vang

Ông Nguyễn-văn-Vàng, chủ hãng Hiệp-Lợi, là hãng chế-tạo xe máy, bán xe máy, đồ phụ-tùng xe hơi, ở đường Hassakan số 31, là nơi rất thị-từ trong châu-thành Namvang.

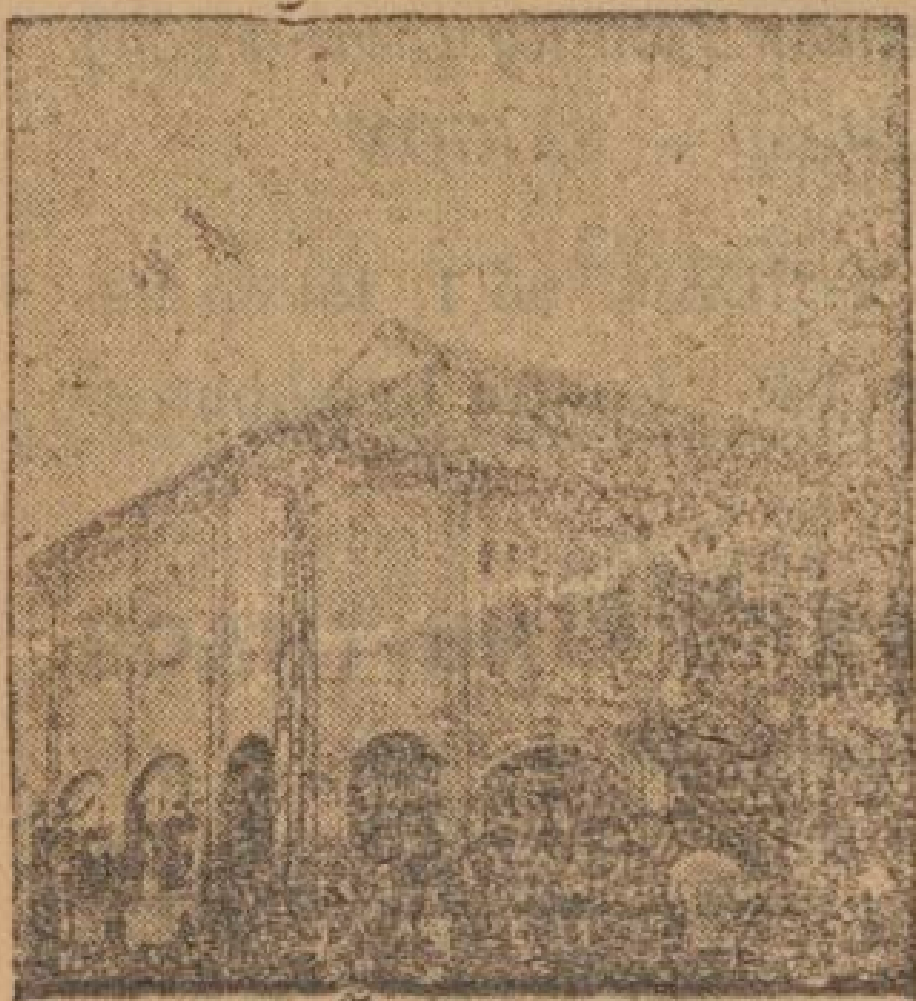
Hãng này buôn bán đã hơn 10 năm nay, được thanh-lợi vô cùng.

Hãng thì thanh-lợi thiệt, mà ông chủ hãng thì cứ đau hoài ; bệnh hoạn hơn mấy năm, nhà sản của sản tiền, ông Vàng chạy chữa đủ thuốc đủ thầy, tốn hao kể số bạc muôn, mà bệnh cũng không lành.

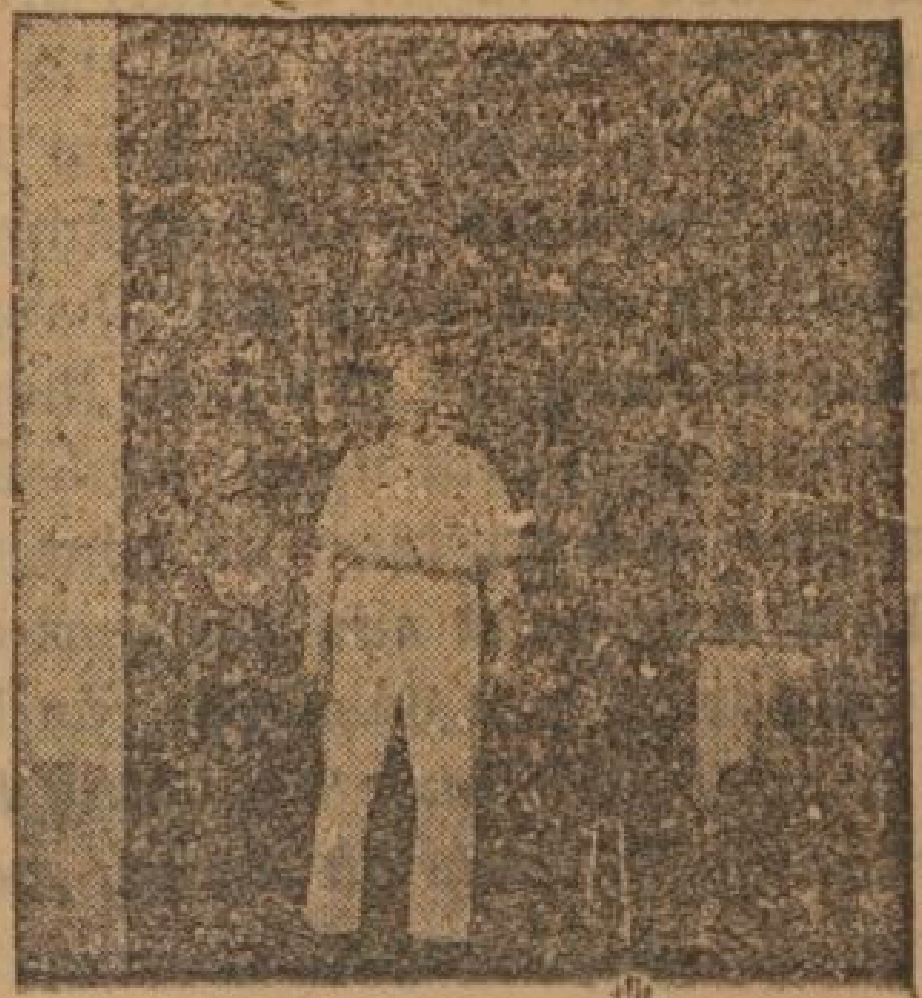
Lối hồi đầu năm nay, ông chủ Hiệp-Lợi nghe đồn thuốc Nguyễn-an-Cư hay và cũng có anh em giới - thiệu nên ông mua uống. Theo bệnh của ông đau thận và đau gan nên uống thuốc số 32 và số 31 ; còn phương ngoại thì ông dùng phương muối cảm lót lưng để nằm.

Mặc dầu bệnh đã kinh-niên mà ông Vàng mới uống chưa đầy 10\$, thuốc thì mười phần bệnh giảm được bảy. Ông bèn uống tiếp thêm luôn lố 10\$ nữa thì bệnh đặng dứt tuyệt, và vui vẻ khỏe mạnh hoàn toàn. Hình ông Vàng đang đứng trước cửa hãng đây là hình mới chụp trong tháng Juillet này là lúc ông đã hết bệnh. Xem người ông thì đủ thấy người khỏe mạnh và vui vẻ là dường nào.

Thuốc hay như thần, giá trị đáng mấy, cho nên khi ông chủ hãng Hiệp-Lợi mạnh rồi thì rất thâm-cảm công ơn của cụ Nguyễn-an-Cư, ông bèn làm và chở xuống tại Hoc-môn tặng cho Cụ một cái xe «Cyclo Pousse» giá đáng trên 200\$. Trên xe ông Vàng có khắc đồng vào một tấm bản đồng chạm chữ :

Hãng Hiệp-Lợi ở đường Hassakan

Ông Nguyễn-văn-Vàng đứng trước cửa hãng «Hiệp-Lợi»

M. NGUYỄN - VĂN - VÀNG

SOUVENIR A MONSIEUR

NGUYỄN - AN - CƯ

MÉDECIN A HOCMON

AVRIL 1938

Ông chủ hãng Hiệp-Lợi là người có tên tuổi tại Kiêm-Thành, ông buôn bán ở đó lâu năm, anh em quen biết nhiều, cho nên khi ông được hết bệnh, tin mừng đồn đại xa gần nô nức khen thuốc ông Nguyễn-an-Cư hay, làm cho náo-động cả thành-phố Namvang.

Sâm Nhung Bảo Thọ Hoàn

(Thuốc nhà giàu)

Sâm Nhung Bảo Thọ là một thứ thuốc bổ dưỡng để bảo-đảm sự mạnh khỏe cho đồng-bào, dùng Sâm Nhung mà chế ra. Ai mới đọc qua tiếng: « *Thuốc nhà giàu* » chắc không khỏi cười thầm mà rằng: bộ muốn bán cắt cổ lời cho nhiều nên bày đặt thuốc *nhà giàu*, thuốc *nhà nghèo*.

Những người nào có ý nghĩ như vậy cũng có lý chứ không phải không, vì từ bấy lâu nay có cả trăm cả ngàn thứ thuốc đã bán ra, thứ nào cũng rao: Sâm Cao-ly, nhung Bắc-thảo, quế Thanh-hóa vân vân mà khi uống vào chẳng thấy hiệu nghiệm gì hết, có khi lại thêm bệnh nữa.

Đó là tại người bán thuốc lường gạt mà người uống thuốc cũng có lòng tham nên mới bị gạt, chứ sâm tốt, nhung tốt, quế tốt gì mà giá bán có khi không tới một cắc bạc một hoàn thì chúng ta nghĩ thử coi, có thể nào có được.

Bởi vậy thứ thuốc số 28 này ra đời để cho người uống thuốc biết sự hiệu nghiệm của Sâm Nhung, giá bán phải cho đúng giá của nó.

Thuốc của cụ Nguyễn-an-Cur chế ra thì tưởng chắc ai ai cũng biết giá trị của nó ra sao rồi, vì cụ Nguyễn coi tiền bạc như mù sương, dầu có ai đem xe hơi, nhà lầu mà cho không cụ, cụ cũng cười mà không nhận, chứ đừng nói tới sự cụ làm thuốc bán mắc để thủ lợi nhiều.

* * *

Nhà giàu đau khó trị hơn nhà nghèo, điều đó ai ai cũng biết, nhà nghèo đau uống sơ sịa ít cắc thuốc hoàn thuốc tán, hoặc nhiều thì năm ba thang thuốc qui-tì-phát-tán thì đã thấy mạnh, còn nhà giàu có đau thì ối thôi, thầy này thuốc kia tốn có bạc trăm mà chưa lành.

Vì sao?

Vì nhà giàu thì ăn ở sung sướng, tối ngày cứ ăn uống đồ bổ dưỡng, nghỉ ngơi chơi bời thông thả, có nhưc đau đau bụng thì thuốc này thuốc nọ lăn xăn, dùng thường thường như vậy hoài làm cho tỳ vị nó quen nó lờn thuốc đi, đến khi đau yếu hoặc lao tởn thì những món thuốc thường nó đã quen với tỳ vị, tỳ vị nó dễ người uống không bổ dưỡng không hết bệnh đặng. Lẽ tất nhiên phải dùng sâm tốt, quế tốt hoặc các vị thuốc bổ dưỡng mắc tiền để trị cho bệnh nhà giàu.

Cái nghĩa « *thuốc nhà giàu* » là như vậy.

Hoàn thuốc Sâm Nhung Bảo Thọ này bất luận nam phụ lão ấu gì đều dùng được cả, nó là một hoàn thuốc bổ đứng bậc nhất trong nước, xưa nay chắc chưa có ai dám làm ra mà bán bao giờ.

Hoàn thuốc này uống nó thì nó đổi người xấu ra tốt, người ốm ra mập người già hóa trẻ, tóc bạc trở lại đen. Bệnh đau mới mạnh, uống chừng 10 hoàn thuốc này để phục sức thì qui vô giá. Các ông lão, bà lão mỗi ngày dùng một hoàn thuốc này thì tuổi già chớ thân thể sắc diện không già, thọ tới trăm tuổi rất dễ.

Người có công việc lo lắng mệt nhọc tinh thần hoặc có việc buồn rầu sợ sệt làm cho hình vóc tiêu tụy, uống thuốc này trong 10 ngày thì mạnh khỏe vui vẻ lại ngay.

Trai trẻ ham vui quá sức có khi phải bước vào thành lao tòn, nếu sớm biết dùng thuốc này mà cứu cấp thì tránh được bệnh hiểm nguy.

Các bà các cô cực nhọc vì việc nhà, hoặc buồn rầu lo lắng mà gây ốm xanh xao, tức thì phải mau mau dùng thuốc này để kéo sức mạnh lại, nếu để lâu ngày chầy tháng thì thành bệnh lao nguy hiểm.

Còn nói gì người khỏe mạnh nếu mỗi tuần lễ hoặc năm ba ngày uống một hoàn thuốc này, thì ích lợi cho thân thể biết bao nhiêu, nó sẽ giúp thêm sức mạnh và ngăn ngừa được cả các tật bệnh.

Một hộp 2 hoàn Giá : 1 \$ 20

(Mỗi ngày uống một hoàn)

Câu chuyện trong « Bót »

Ông cò Chapuis còn ai mà không biết, hễ nói tới tên ông thì ai biết ông cũng đều thấy trong trí : một ông Cò nói tiếng Annam giỏi, làm việc nhậm lệ sốt sắng, mấy tay bợm bãi đều ghê sợ.

Hôm chiều ngày 18 tôi nhơn có chút việc ngồi chờ ở bót quận nhì, ông Cò Chapuis đang ngồi làm việc tại phòng ông.

Một người bạn của ông gõ cửa, bước vào nói chuyện với ông.

Sau khi tay bắt mặt mừng, người bạn ông hỏi :

— Uả sao anh lúc này coi anh mập mạnh hơn lúc trước quá vậy ?

— Ờ ! mỗ nhờ uống thứ thuốc rượu số 39 của ông Nguyễn-an-Cur đa, rượu thuốc đó hay quá ; vì làm việc lâu năm nên mỗ thấy trong mình mệt mỏi. Mấy tháng trước mỗ ốm và làm biếng quá, may nhờ gặp thứ thuốc đó, mỗ mới uống có 2 \$ 00, mà bữa nay toa coi !

Hèn gì lúc này coi anh trẻ lại đa ! mà anh giỏi thiệt, cũng biết uống, biết khen thuốc Annam nữa.

Ông Chapuis trả lời : Toa nói lạ quá, thuốc của ai hễ hay thì khen chớ sao ?

Tôi nghe sao chép y ra đây, để mềng cho nghề thuốc của ta có được thuốc hay, vị nào muốn biết rõ hơn xin hỏi Ông Cò Chapuis thì biết.

T. V.

THUỐC RUỘU SỐ 39

Tục ngữ ta có câu : Người sống đồng vàng, còn bên phương tây thì có câu : Sức khỏe mạnh trước hết mọi việc.

Thiệt vậy, người đau yếu mà nằm trên đồng vàng thì cũng không vui, còn người được sức khỏe mạnh thì dầu tay không cũng làm ra đồng vàng được.

Nói vậy để cho ai ai đều biết quý trọng sức khỏe mạnh, người mà thiếu sức khỏe mạnh thì ở đời không còn gì là vui thú cả.

Ông Nguyễn-an-Cur chuyên về nghiệp làm thuốc đã hơn 30 năm nay, trị bệnh biết số muôn ngàn nao mà kể; nhờ sự kinh nghiệm về phong thổ và các bệnh chứng ở xứ ta, mà ông sáng chế ra được một phương thuốc rất linh nghiệm là « THUỐC SỐ 39 ». Phương thuốc này từ ngày ông sáng nghĩ chế luyện ra cho tới khi được hoàn toàn là 15 năm. Sự linh nghiệm của nó không biết nói sao cho cùng.

Cây trái rau cỏ muốn cho nó được tươi tốt sum-sê, thì người ta vun phân tưới nước, còn thân thể con người muốn cho được khỏe mạnh, tươi tốt không tật không bệnh, thì ta cũng phải vun phân tưới nước vậy.

Phân nước rất thích hợp cho thân thể người ta tức là HOÀN THUỐC SỐ 39 đó.

Những người đã có dùng thuốc này rồi, đều tặng nó là một phương thuốc thánh. Lời tặng ấy cũng là quá đáng, thiệt ra nó chỉ là một phương thuốc mà bệnh nào cũng phải sợ nể nó cả.

THUỐC SỐ 39 có phép thần thông biến đổi máu xấu ra tốt, sửa gân yếu ra mạnh. Trong thân thể người ta hề có được huyết tốt gân mạnh, thì dầu ngũ tạng, lục phủ có bệnh gì cũng chữa mạnh lành cả.

THUỐC SỐ 39 TRỊ CHÁNH MẮT

THUỐC SỐ 39 trị các chứng bệnh phong tê, bại xui. Hoặc tê-liệt một bên, hoặc tê hết hai bên. Bệnh nặng nằm một chỗ đi đứng không đứng, còn bệnh nhẹ thì có khi tê, khi không. Có bệnh ban đêm thì tê, ban ngày hết. Hoặc ngoài da nổi sần, nổi mục nhám mà ngứa.

Có các chứng kể trên đó đều là do trong mình yếu, máu xấu trong máu phong độc nhiều, nó bại liệt các đường gân. Hễ gân mà yếu thì máu chạy tới chậm, chuyển vận không đều sanh ra bệnh tê, hay là bại xui.

Bệnh nhẹ hề uống thuốc này trong vài ba ngày thì thấy hết còn như bệnh nặng, như bại xui cả mấy tháng, đi đứng không được, thì chỉ uống một, hay là hai hoàn là lành bệnh đi đứng như thường.

Người có bệnh nhiều gân yếu, vậy khi mới uống thuốc này, mấy ngày đầu thuốc nó dẫn thì thấy như đau nhức thêm, có thấy như vậy cũng đừng sợ, cứ vững lòng tin và uống tiếp cho mau thấy sự công hiệu.

Người tẻ liệt thì các đường gân bị yếu, máu chạy không đều, nay vì có sức mạnh của thuốc làm chuyển gân cốt, thì tất nhiên mình mẩy phải mới như, có vậy mới mau lành bệnh.

THUỐC SỐ 39 ĐỔI MÁU

Người có bệnh cứ đau yếu hoai hoặc xanh xao gầy ốm, xem mạch nơi các danh-y đều vô hiệu quả, coi thì chẳng có bệnh gì, kỳ thiệt chỉ trong máu có phong độc nhiều. Uống thuốc số 39 đổi máu xấu ra tốt lần lần nhờ ăn ngủ được, sức khỏe hồi lại, da thịt được tươi nhuận hồng hào thân thể trắng kiện như buổi mới dậy thì công hiệu phi thường. Dân bà để dùng thuốc rượu này mau phục sức và rất khỏe mạnh.

Cũng có nhiều người biết mình mắc bệnh đau gan, đau bao tử, đau phổi hay đau thận, đau tim mà đã uống đủ thứ thuốc đều không công hiệu, đó là tại nguồn gốc của bệnh chỉ vì máu xấu mà ra.

Đau gan chữa gan, đau phổi chữa phổi, mà gan phổi đều là tại máu xấu, nếu không sửa trị máu cho tốt thì gan phổi làm sao lành được. Tiền mất tật còn đều là tại sự chạy thuốc men không nhắm vậy.

THUỐC SỐ 39 UỐNG BỔ

Muốn bồi bổ sức khỏe hay là ngăn ngừa bệnh tật xảy ra mỗi ngày bất hạn là người già hay trẻ, người có bệnh mới mạnh hay là suy yếu, muốn mau phục sức đều nên uống thuốc số 39 này.

Dược liệu dùng làm hoàn thuốc số 39 này có thứ Sâm thiệt tốt vì-quản còn cách chế luyện cho nên hoàn thuốc thì rất công phu, trong mười ngày, mười đêm luyện mới hoàn thành. Nếu ai có thể dùng thuốc này luôn luôn, thì trọn đời tránh khỏi các chứng bệnh phong tẻ, lao tởn.

CÁCH DÙNG THUỐC SỐ 39

Con nít từ 10 tuổi sắp lên, đàn ông, đàn bà đều uống được cả. Con nít thì mỗi ngày uống bằng nửa phần của người lớn.

CÁCH DÙNG CHO NGƯỜI BIẾT UỐNG RƯỢU

Mài hoàn thuốc với rượu cho đặc, rồi hòa với một lít rượu trắng tốt, xóc trộn cho đều, phân ra uống trong 15 ngày cho hết. Uống trước bữa ăn, và trước khi đi ngủ.

CÁCH DÙNG CHO ĐÀN BÀ VÀ CHO NGƯỜI ÍT UỐNG RƯỢU

Cũng mài hoàn thuốc ra cho đặc, rồi hòa với nửa lít rượu trắng ngon rồi cũng chia ra mà uống như trên đã dặn. Còn bột quế thì ngâm chung với rượu. Trừ ra đàn bà có thai uống thì không nên ngâm bột quế vào, bỏ bột quế ra đừng dùng.

Uống 1 hộp thuốc 39 cân lên được 3 kilos

Phú-Nhuận, le 18 Juin 1939.

Ông chủ Tam-Kỳ Dược-Phòng
32, rue Catinat — SAIGON

Xin ông bán cho tôi hai hộp thuốc nhà-giàu số 32 và một hộp thuốc rượu số 39.

Thuốc ông thiệt hay, tôi uống mới vừa hết một hộp 39 mà tôi đã thấy trong mình khỏe khoắn, ăn ngon, ngủ được và cân thấy lên được 3 kilos. Hồi tôi chưa uống thuốc thì có 56 kilogrs. sau khi uống thuốc một tháng thì được 59 kilogrs.

Thấy tôi được mau mập mạnh, anh em trong sở đều trầm-trồ và tôi xin tặng là thuốc thánh.

TA-QUAN-HUY

Secrétaire principal P. T. T.
SAIGON (Central)

Giữa thành-phố Saigon, trong một giờ mà nghe khen tới ba lần

Đi dự một bữa tiệc đám cưới tại nhà tiệc Thái-Hồ ở Cholon, lại gần tới ga xe điện (đường giữa) thì gặp ông Phan-văn-Hùm (tức là người đã viết cuốn « Biện Chứng Pháp ») chào ông xong, hỏi ông đi đâu, thì ông đáp: đi mua giùm vài hoàn thuốc rượu của ông Nguyễn-an-Cư cho ông thân của một người bạn. Rồi ông Hùm nói tiếp: thuốc rượu của ông Cư hay thiệt, ông thân của người bạn tôi bị té bại hết nửa thân mình (bán thân bất toại) chạy đủ phương, tốn kém bạc ngàn mà bệnh vẫn trơ trơ, có người chỉ cho uống thuốc rượu 39 của ông Cư, uống mới có hai hoàn mà nay đã khá nhiều lắm, nên cậy tôi mua thêm giùm đây.

Từ giã ông Hùm vô tới nhà tiệc gặp ông Trúc-Hà, ông Lư-Khê hai ông cũng đang bàn tán sự hay của hoàn thuốc số 39. Ông Lư-Khê hỏi tôi: Hoàn thuốc ngâm rượu đó hay quá nghe ai cũng khen, mà tôi không biết uống rượu mới làm sao?

— Tôi bảo: mua nước cơm rượu ngâm thế cho rượu cũng được.

Một ít phút đồng hồ kể gặp ông Nguyễn-minh-Chiếu, phó xã-tây (maire adjoint de la ville Saigon) ông cũng khen thuốc rượu của cụ Nguyễn-an-Cư, ông nói ai uống cũng thấy thần hiệu vô cùng.

Không đầy một giờ đồng hồ, mà đã có tới ba lần nghe khen hoàn thuốc số 39.

NÓI CHUYỆN VỚI MỘT NHÀ CÓ TÀI CỨU TỬ HỒI SANH

ÔNG NGUYỄN-AN-CU'

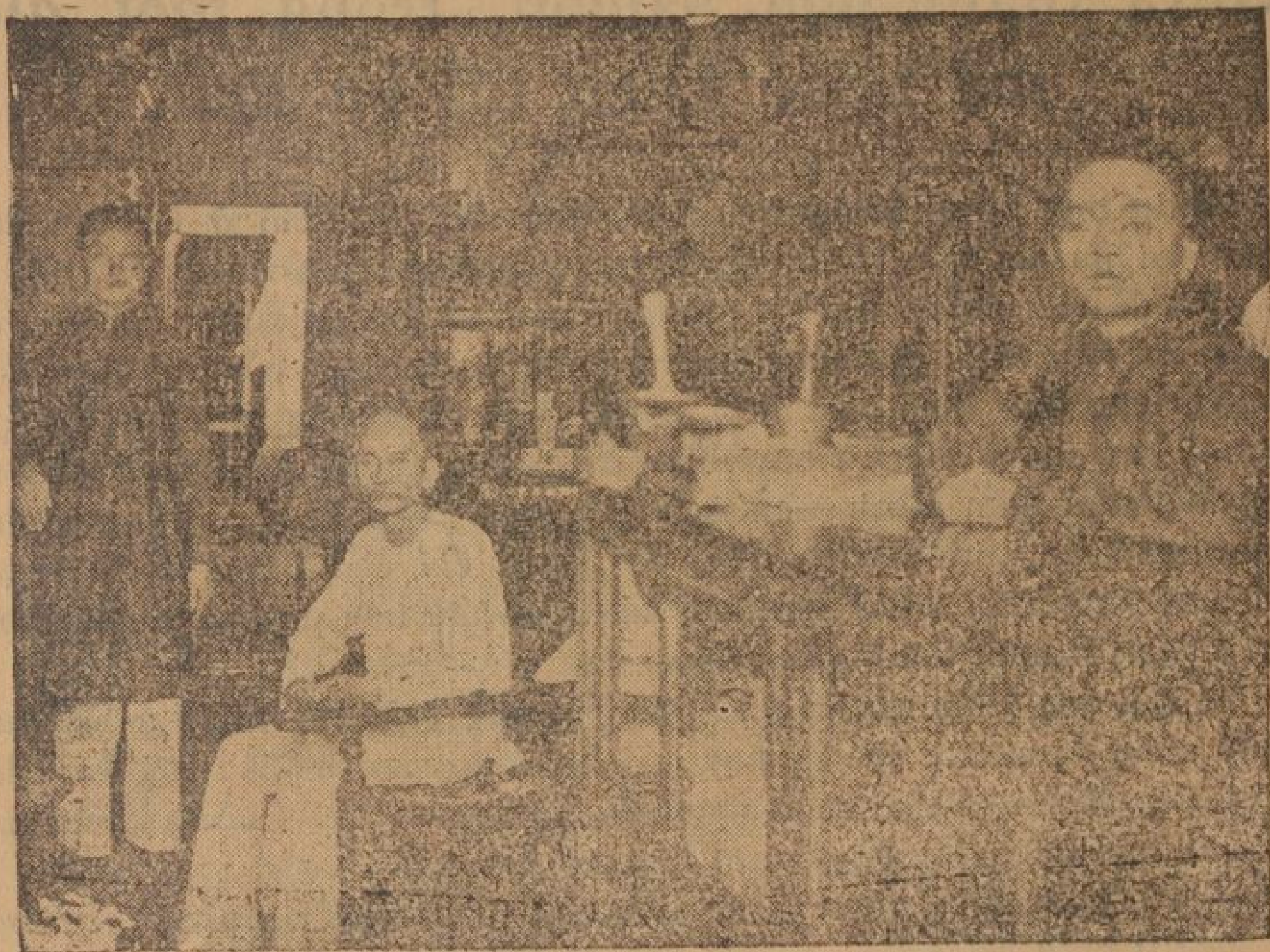
(trích báo « Mai »)

Còn nhớ hồi cuối năm 1925, hơn một tuần lễ tôi được hân hạnh đóng vai thơ-ký riêng của cụ Phan Tây-Hồ, lúc bấy giờ đã hơi ngoạ-bệnh trong một căn phố đường hẻm Verdun. Một hôm cụ đang nằm nói những ý tưởng một bài diễn-thuyết cho tôi chép ra thành văn, thân-phụ ông Nguyễn-ái-Quốc là cụ phó-băng Huy tới thăm nói chuyện làm thuốc, cụ Tây-Hồ gắt :

— Anh nên tìm Nguyễn-an-Cu mà học thuốc đôi ba năm rồi sẽ ra làm thuốc, kẻo không thì giết chết oan mạng người ta.

Tôi biết tiếng ông Nguyễn-an-Cu là danh-y từ đó.

Thế mà trải luôn 10 năm, chỉ cách Saigon đây với Hóc-môn, tôi vẫn không có dịp nào viếng thăm ông Nguyễn-an-Cu cho biết.

Cụ Nguyễn-an-Cu đang ngồi tại phòng bào-chế mà dạy các môn-sanh của cụ.

Một là vì mình vô bệnh; hai là bọn tánh không muốn thân cận với các danh-lưu phú-hộ. Nhứt là với danh-lưu; có ai không biết, đã khéo vi-dụ như cô thiếu-nữ tuyệt sắc, nếu các ông đi theo đuôi hay là cà-rà một bên, đổ khối người ta bảo các ông định tò-vè, dòm liếc để cầu-cạnh lấy nụ cười, một cái duyên chi đó. Bởi vậy, đối với danh-lưu phú-hộ nào, tôi cũng coi như quỷ-thần theo lời Khổng-Tử dạy « kinh nhi viễn chi » trừ ra khi có một nguyên-nhơn chánh đáng lắm mà thôi.

Như hôm rồi, vì một bệnh căn, vì một y-lý, tôi phải lên Hốc-môn phỏng vấn ông Nguyễn-an-Cư.

Sau mấy giờ đồng hồ nói chuyện, tôi thăm-phục ông là một bậc học vấn uyên nguyên, được cụ Phan Tây-Hồ quý trọng, và tài thuốc của ông được nhiều người ở Lục-châu Tam-kỳ tôn là cừu tinh, là quốc-thủ đáng lắm! Nội hai bài đề tặng của ông Phan-Khôi còn treo bên chỗ ngồi cũng đủ là một chứng cớ. Ai lạ gì binh-sanh ông Phan-Khôi không chịu tán-dương ai, thế mà hai bài đề tặng của ông rất tán-dương sự học và tài thuốc của Nguyễn-an-Cư thì biết.

Về người ốm xương, nhỏ thấp, hai má đã hóp, mái tóc đã bạc, trạng thái của tuổi già, nhưng cặp mắt còn tinh-anh, cử-chỉ ngôn-ngữ rất linh-động hoạt bát, ông Nguyễn-an-Cư tỏ ra trước mắt tôi như một ông Găng-Đi thứ hai của nước Nam, sau Thiện-Minh cư-sĩ mà báo này đã có dịp nói tới. Nhứt là khi thấy áo mặc nửa tu nửa đạo và khi nghe ông nói binh-sanh chưa hề xem hát bóng, hát cải-lương là gì, lại tỏ ý bất phục cái văn-minh vật-chất của Âu-châu, hết sức chủ trương quyết đoán cái hiệu lực của thuốc Nam đối với tạng-phủ người Nam, khí-hậu xứ Nam, mới là thích-hiệp.

Thiệt vậy, có nhiều bệnh thuốc tây đã kể bỏ không chữa và bệnh-nhơn hấp hối sắp chết rồi, mà ông cứu sống, trị được bệnh, tài lắm.

Té ra khắp cả y-thuật y-đạo ta, khoa nào ông cũng nghiên-cứu một cách tinh tường, thực nghiệm, thứ nhứt là những bệnh đàn-bà, bệnh lao, bệnh thũng, bệnh nhi-đồng.

Một bà điền-chủ mang bệnh iao tổn trầm-kha, lên nằm nhà thương lâu lắm, quan thầy chữa không lành, chắc chết, gia-nhơn đem ra ở tạm khách-sạn chờ mướn tàu riêng chở về nhà để chết, chớ không còn hy-vọng sống gì nữa. Người ta khuyên gia-nhơn của bà:

— Hãy rán đi mời cụ Nguyễn-an-Cư xuống coi, hễ cụ bảo chết thì chở về cũng không muộn.

Ông xuống chân mạch rồi nói có thể cứu sống. Quả nhiên ông cứu sống, ngày nay bà điền-chủ ấy mạnh khỏe sản-dục như thường.

Một cô khác bị chứng bệnh lạ, kinh huyết ra luôn 6, 7 tháng mà mỗi lần máu vận lên là mỗi lần xây xẩm mặt rồi chết giấc cả giờ. Ai cũng cho là người bỏ, chỉ chờ đem chôn nữa thôi. Ông Nguyễn-an-Cư dùng lá ngải cứu mà đốt có mấy mỗi nơi trung-tâm của bệnh-căn mà cứu sống được cô này, chẳng những hết bệnh, lại đẻ tới nay bốn năm đứa con.

Những con nít làm kinh chết rồi, ông dùng phép « cứu » (luyện lá ngải cứu thành mỗi mà đốt) mà cứu sống lại được 9 đứa trong 10 đứa người ta cầu nơi ông. Miễn là đừng để nó làm kinh chết lâu quá rồi.

Thang được của ông thật có thiên tài.

Năm 1927, toàn hạt Gò-công bị truyền nhiễm bệnh thủng mà chết vô số, không có làng nào chết dưới 100 người. Ông chế ra thuốc rượu tê bại để cứu. Hồi đó trước nhà ông tại Hốc-môn, ngày nào cũng có cả trăm người ở Gò-công lên xin thuốc rượu ấy về uống phòng đều vô sự, mà người mắc bệnh rồi uống một ve cũng đủ hết bệnh. Với người Gò-công, ông Nguyễn-an-Cư có tiếng là thần y cứu mạng.

Từ trước tới giờ, có nhiều người Âu-châu nhờ thuốc của ông cứu mạng cho, không phải riêng người Việt-nam mình mà thôi. Một vị thầy cả trường dòng ở Mytho (người tây) mấy năm trước đau bệnh lao gần chết, ông chuyên trị luôn bốn năm tháng, vị thầy dòng đó hết bệnh, mang ơn ông vô cùng, và giới thiệu cho nhiều người Âu-châu khác đến uống thuốc ông, đều thấy linh-nghiệm.

Thuốc huồn số 39 của ông chế ra để trị lao, xui, tê bại, là một món thuốc có hiệu lực lạ thường ai dùng qua cũng phải công nhận như thế. Có thể nói mỗi món thuốc huồn, thuốc rượu của ông chế ra đang bán bây giờ, đều do công phu nghiên-cứu thực-nghiệm rất lâu năm, cho nên món nào cũng có sức trị bệnh bổ sanh rất là thần hiệu.

Đó là những chuyện tôi nghe người ta thán phục truyền tụng đã lâu, hoặc đã thấy hiệu nghiệm rõ ràng với anh em bà con, trước khi được gặp ông; nay có việc đem ra chất-chánh nơi ông và hỏi ông về những lý do của được-tánh, của sự bảo-chế, sự hiệu-lực, nhứt nhứt ông giải tỏ cho nghe, thật tỏ ra ông học rất có uyên-nguyên thống hệ. Về nghĩa âm dương thủy hỏa, lần thứ nhứt tôi mới được nghe một ông thầy thuốc giảng giải rành mạch theo lý khoa học.

Vài giờ nói chuyện với ông Nguyễn-an-Cư, tôi có cảm-giác rất tốt, về phương diện y-khoa đã đành, cả về phương diện đạo-đức nữa.

Ra về tôi nói với người bạn cùng đi:

— « Danh bất hư truyền » phải lắm.

ĐÀO - TRINH - NHẤT
Chủ nhiệm báo « MẠI »

ÔNG NGUYỄN-AN-CU'

đã cứu sống được bao nhiêu người đàn-bà
mang bệnh sau khi sanh đẻ?

của ông Diệp-văn-Kỳ

Ông Nguyễn-an-Cu' là một nhà y-học trứ danh, điều đó tôi tưởng khỏi làm quảng-cáo, hiện nay khắp cả Nam-kỳ ai cũng đều biết.

Và mấy hàng tôi viết sau này, không phải có tánh cách như những bài « Minh tạ lương y » mà gần đây thường thấy đăng ở các báo.

Tôi viết cũng không phải muốn làm quảng-cáo một cách gián-tiếp và cũng chẳng có ý nói chung cả nghề thuốc rất uyên-bác của ông Nguyễn. Tôi chỉ nói và thuật lại một việc chữa bệnh cho một bà thiếu-phụ sau khi sanh-sản hiện mới xảy ra cách đây chưa đầy hai ngày và trong khi báo Việt-Nam xuất bản, thì chiếc tàu chở bệnh nhơn lên cho ông Nguyễn-an-Cu' điều trị vẫn đương còn đậu ngoài vàm Hố-c-môn mà chờ cho bệnh thiết mạnh.

Nguyên cách đây độ mười ngày, bà Đỗ-thị-Châm 25 tuổi, dâu của

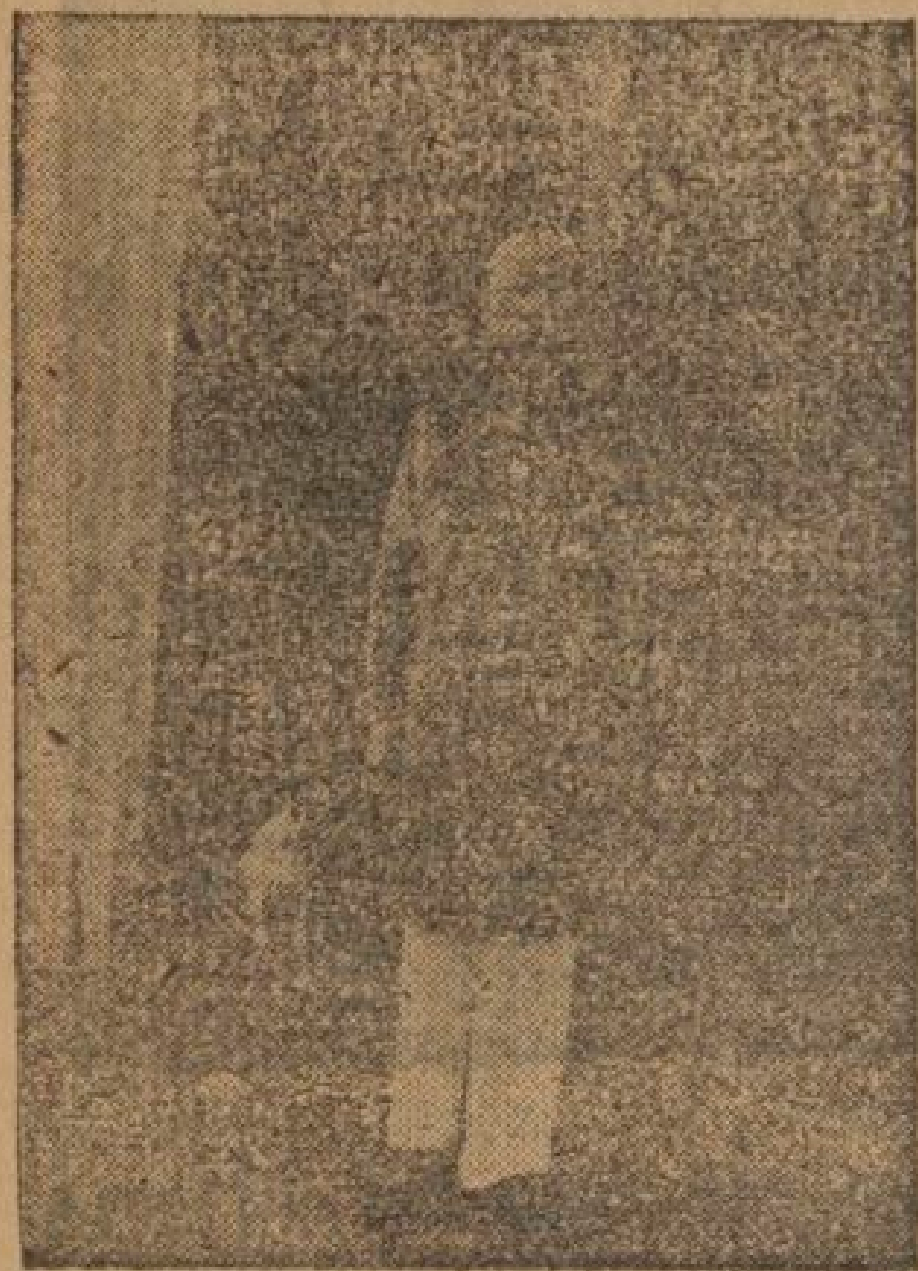
ông hương-chủ Dương-văn-Nghi, ở làng An-phong, chợ Ba-răng, quận Chợ-Mới, tỉnh Long-xuyên, có thai sanh hạ một cô gái tại nhà sanh Chợ-Mới. Ít ngày, khi lâm bồn, con thì mạnh, nhưng người mẹ, hoặc vì mụ không cẩn thận, hoặc vì lẽ chi khác mà mang bệnh trầm trọng, nóng mề mang, bụng càng ngày càng sinh lên to.

Thầy Chợ-Mới chịu, gia-quyển chở bệnh nhơn về nhà chạy thuốc ta. Song cũng vẫn vô hiệu quả.

Cùng đường, ông hương-chủ Nghi, một nhà giàu sang lại có tánh qui trọng thương yêu dâu con, phải chở người đau đến bệnh viện Long-xuyên.

Ông Dương-văn-Nghi

Ông Đốc-tơ Long-xuyên cũng hết sức ân cần săn sóc, vừa điều-trị, vừa đánh giấy thép lên Saigon mua nhiều thứ thuốc để chuyên chữa chứng bệnh ấy.

Thế mặc dầu, bệnh cũng càng ngày càng nặng thêm, nặng cho đến nỗi mấy bà Phước điều-dưỡng ở bệnh viện đã đến yền cầu ông Chủ Nghi cho phép họ rửa tội cầu hồn cho dâu ông, đương nằm bất tỉnh trên giường nóng trên 40 chữ.

Thời may, phước tin đâu đưa đến, ở nhà thương Long-xuyên lại có một thầy điều dưỡng, trước kia làm tại Biên-hòa và đã nhiều phen mục-kích ông Nguyễn-an-Cur trị cho nhiều người mang chứng bệnh ấy hiệu-nghiệm như thần, chỉ đường cho Hương-chủ Nghi đi.

Đánh điện-thoại lên mời ông Nguyễn-an-Cur; ông không lẽ bỏ đành bao nhiêu thân chủ mà đi xa. Phải buộc lòng cho toa trong giấy thép, đăng có thuốc trị gấp.

Thuốc uống vô vừa hết thang, thì bệnh nhơn, bụng đương sinh lên cao hơn đầu gối và đương thở cá, liền thấy xẹp và nhẹ ngay.

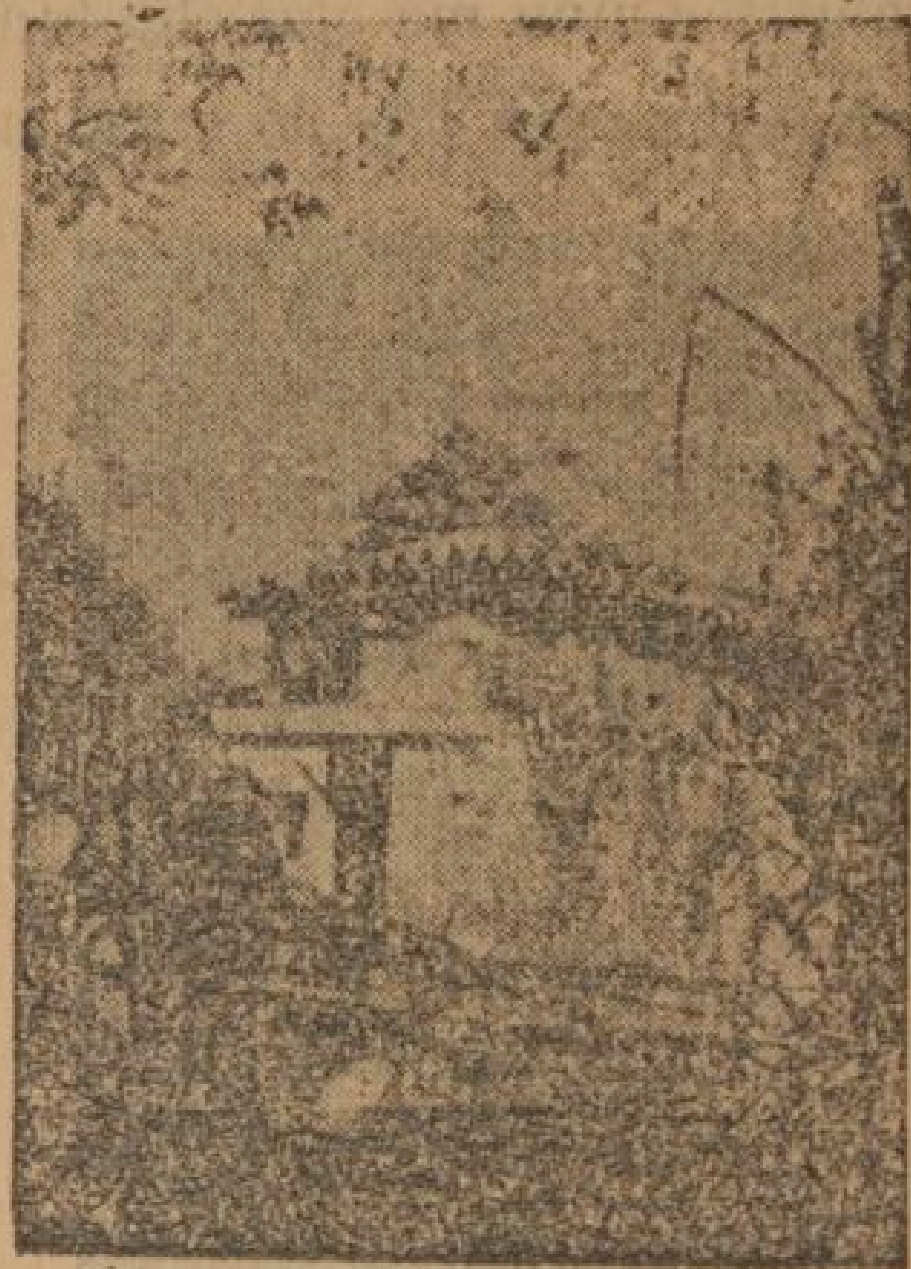
Trước sự thần hiệu đó, ông bèn tức tốc mượn chiếc tàu Tòng-Khe chở dâu lên Hốc-môn, đăng nhờ ông Nguyễn-an-Cur cứu tử.

Đến nơi uống thêm một thang nữa, thấy trong mình đã khác xa. Qua thang thứ ba, gần bình phục như thường và nghe dâu hôm ngày mùng 6 Annam thì chiếc tàu Tòng-Khe đã chở một người thiếu-phụ mạnh mẽ như trước khi sanh, về chợ Ba-răng mà truyền danh ông Nguyễn-an-Cur cho người đau biết thêm nhiều nữa.

Nhà ông Hương-chủ Nghi là bà con quen biết với tôi, ông Nguyễn-an-Cur là ông bạn vong niên, nhưng hôm nay tôi thuật chuyện thật này đây lại không phải vì bệnh nhơn hay vì nhà y-sĩ, mà chỉ cốt để cho về sau ai có mang nhằm bệnh ngặt nghèo ấy biết thuốc mà tìm, khỏi bị chết oan được người nào càng tốt thêm người nấy.

(trích báo Việt-Nam)

DIỆP - VẤN - KỶ
Chủ-bút báo Việt-Nam

Chiếc tàu Tòng-Khe chở bệnh
lên dâu tại vàm Hóc-môn

TỤC NGŨ MỚI

Đói ăn rau,
Đau thì uống thuốc ÔNG CƯ mạnh liền.

Thiên hạ đồn còn hơn cộp loạn rừng vào Tòa-bô Gia-định

Hôm cộp làm loạn ở tòa bô Gia-định thì thiên hạ xao xự đồn đãi khắp nơi, tuy vậy mà còn thua thuốc số 39 của ông Nguyễn-an-Cư ở Hóc-môn.

Lúc này từ thành thị tới thôn quê, còn dọc đường thì trên tàu, trên xe, đâu đâu người ta cũng ca tụng đồn rao thứ « thuốc rượu số 39 ».

Có người thấy hiệu nghiệm quá rồi dám nói : trong đời chắc không có thứ thuốc nào hay bằng !

Bình gì uống cũng mạnh, chứng gì uống cũng lành ; Tê bại năm cả tháng đi không được mà mới uống hết có một hoàn 39 thì đi được ngay. Còn thứ nào hơn.

DIỄN-TÍN

Một bức thư của ông Nguyễn-thành-Úc

Ông Nguyễn-thành-Úc tự Thiệu-Huy là con của ông Cai-tổng ở Long-Kiến (Long-xuyên) trước kia đã có làm chủ bút nhiều tờ báo, anh em trong làng vẫn chắc không ai còn lạ với cái tên ông.

Long-xuyên, le 7 Février 1937

Kính gửi cụ Nguyễn-an-Cư ở Hóc-môn

Kính cụ Nguyễn,

Luôn mấy tháng nay tôi nhờ trường phục thuốc Cụ, nên nghe chừng như nhuệ khí của giặc bệnh trong người tôi dần dần nhụt bớt ; không còn hăng hái thả binh (Anky) đi chinh phục các cơ thể như trước. Thế thì may ra không đến nỗi tuyệt vọng dầu tôi tự biết rất khó mà tìm thấy lại (thăng tôi) y như xưa !

Thưa cụ, xin cụ tin rằng : bình sanh tôi không thích ca tụng những sự hay những vật nào mà người đời thường ca tụng ; nhưng cụ nên cho phép tôi được thành thật ngợi khen hoàn thuốc 39 của cụ đã dày công luyện chế. Hẳn hoàn thuốc ấy có thể gọi là thánh dược vậy. Muốn được bổ huyết tiêu độc và thơ cân thì nó sẽ đem lại cái kết-quả thần-tinh ngay.

Tiếp đây tôi có gửi theo một cái Mandat 10\$00 đề thỉnh thêm 10 hoàn số 39, mong rằng cụ ra lệnh gửi ngay cho.

Năm cũ hầu qua, năm mới sắp đến, đối với ai thì có thể vì họ mà đưa cũ, rồi rước mới thật, chỉ như đối với cụ thì tôi cốt vì đạo đức mà mừng, vì lòng hoài bão mà kinh...

NGUYỄN-THÀNH-ÚC tự Thiệu-Huy

NHỮNG CHỖN RỪNG SÂU NƯỚC ĐỘC

CŨNG PHẢI BÀI PHỤC THUỐC:

NGUYỄN-AN-CU'

Dưới đây là bức thư của ông ĐẶNG-SỬU

c/o Lý-Trưởng Hội-Thương ở tại PLEIKU

Pleiku, le 3 Septembre 1937

Kính ngài,

Tôi được hân hạnh biết món thuốc thần của ông NGUYỄN-AN-CU', là vì khi năm ngoái tôi có thấy rao trong báo « Saigon ». Tôi liền mua dùng thử, quả nhiên thiết hiệu nghiệm, lúc đó tôi còn ở Kontum.

Vài tháng nay tôi đến ở Pleiku, nơi đây nước độc quá. Nói cho phải, thiết là nhờ các phương thuốc của ông Nguyễn, cho nên cả nhà tôi tránh khỏi các tật bệnh.

Vậy nhờ ngài gửi bán thêm cho tôi mấy món thuốc kể sau đây:

Thuốc rượu số 39	4 \$ 00
Bính - Tân số 15	1, 80
Khâm - ly số 34	1, 00
Trừ lao số 35	1, 20

Cộng... 8 \$ 00

Có nhiều người ở xứ này họ thấy cả gia-quyển tôi đều nhờ thuốc của ông Nguyễn mà được khỏe mạnh luôn luôn, nên họ cậy mua giùm. Xin ông gửi gấp cho.

Kính

ĐẶNG-SỬU

c/o Lý-Trưởng Hội-Thương ở Pleiku

Quý vị muốn được hưởng hạnh-phúc của đời người thì đừng để bị bệnh hèn. Nhà triết-học trứ danh là ông d'Alembert có nói: "*Le seul bonheur pur de la vie est de satisfaire pleinement tous les malins le plus grossier de nos besoins*". Nghĩa là: "Cái hạnh-phúc thuần-túy của đời người không gì bằng thỏa-thích được trọn-vẹn mỗi buổi sáng cái việc thô-tục cần nhứt của chúng ta".

Mà muốn đừng để cho bị bệnh hèn, hoặc đã bị bệnh hèn rồi mà muốn cho hết bệnh thì chỉ có một thứ thuốc: TÊ SANH HOÀN SỐ 40 là thuốc hay hơn hết.

Tại làm sao đàn bà hay đau?

Xem bản thống-kê ở các nhà thương hoặc lấy sự kinh nghiệm ở các gia-đình thì ta thấy rõ ràng: ĐÀN BÀ HAY ĐAU HƠN ĐÀN ÔNG.

Vì Đàn bà mỗi tháng có đường kinh, lúc có kinh thì mệt nhọc.

Đàn bà phải chữa đẻ, phải cho con bú, ấy là dịp dễ mắc bệnh.

Đàn bà phải lo việc bếp núc, gần lửa gần khói hoài.

Đàn bà có bệnh hay lây lất bỏ qua.

Đàn bà hay e lệ, nhiều dịp hay nín sự đại-tiện hoặc tiểu-tiện.

Đàn bà thường có bệnh bón huất.

Đàn bà phải thức đêm nhiều vì con cái.

Đàn bà nuôi con cực khổ nhiều.

Đàn bà nhẹ tênh, hay lo sợ rầu buồn.

Bao nhiêu điều kể trên đây cũng đủ thấy đàn bà có nhiều duyên cớ dễ sanh bệnh hơn đàn ông rồi. Huống chi còn một cớ này nữa: Có nhiều bà bệnh vì chồng chơi bời bị bệnh rồi lây cho. Vì vậy mà tử-cung bị bệnh rất khó trị.

Nghiệm xét các chứng bệnh của đàn bà, biết rõ các nguyên nhân rồi cụ Nguyễn-an-Cur mới sáng chế ra: HOÀN THUỐC SỐ 26 TÊN LÀ:

Điều Kinh Bỏ Huyết

Làm một phương thuốc quý báu để bảo hộ cho phụ-nữ.

Hoàn thuốc này chống cự hết với các bệnh tật. Uống hoàn thuốc này thường thì cũng như có một đạo binh vệ-sanh hộ vệ chung quanh mình, các bệnh phải lánh xa.

Quý Bà, Quý Cô muốn bổ dưỡng và ngừa các bệnh thì uống nội một thứ thuốc 26 là đủ. Còn như có bệnh nhiều thì nên uống thuốc số 26 với thuốc rượu số 39. Có uống đủ hai thứ thì bệnh mau mạnh.

BỐN ĐIỀU ĐẶC BIỆT

1° Bán giá nhứt định, đề giá 1\$00 thì bán 1\$00 chớ không sai một ly.

2° Không hề thêm một tặng hai tặng ba lần nào cả.

3° Không quảng-cáo lừa-loạt hoặc la lối om sòm khắp chợ, khắp xóm.

4° Bán cho đại-lý trừ huê-hồng thật ít, lại bán rông tiền mặt.

Đó là bốn điều đặc biệt của thuốc Nguyễn-An-Cur do Tam-Kỳ Dược-Phòng, ở số 32, đường Catinat bảo chế. Thuốc của nhà này toa nào có sâm, có nhung có quế thì dám dùng sâm tốt, nhung tốt, quế tốt. Nhờ vậy cho nên thuốc thứ nào cũng công hiệu phi thường.

Nhờ bán đúng giá, nhờ cho đại-lý huê-hồng ít, cho nên thuốc bảo chế mới dùng được thuốc tốt, thuốc quý giá, chớ một hộp thuốc bán 1\$00 mà cho huê-hồng hết sáu bảy cắt, thì nhà bảo chế còn có ba bốn cắt, lấy đâu mà bảo chế cho có được thuốc tốt thuốc hay.

Từ đây các ông điền-chủ sẽ làm giàu lớn

Thuốc Bảo-Ngư Thần-Hoàn số 1 của Cụ Nguyễn-An-Cư đã trừ được nạn trâu chết, hễ trâu hết bệnh hết chết, thì các ông chủ điền sẽ giàu thêm.

Dưới đây là một bức thư của Ông Nhan-Văn-Chấn, một vị đại điền-chủ ở Rạch-giá, khen tặng thuốc Bảo-Ngư.

Rạch-giá, le 30 Décembre 1939.

Monsieur le Directeur Tam-Kỳ Dược-Phòng

32, rue Catinat — SAIGON

Kính Ông,

Tôi đã dùng thuốc Bảo-Ngư Thần-Hoàn số 1 của Cụ Nguyễn-An-Cư do qui-hiệu bảo chế, đã hai năm rồi. trị các bệnh cho trâu bò của tôi, thì mười con mạnh được tám chín con, một vài con kia vì già yếu quá, cũng là đến mùa nước không đủ cỏ ăn, vì sự lao quá nên cừu không khỏi.

Thuốc này thiệt thần hiệu lắm, cứu cấp trâu bò bị các bệnh như: ỉa ra máu, sưng họng, bỏ ăn, mũi và miệng chảy nước bọt cho uống một hoàn thuốc trong 4 giờ đồng hồ thì thấy mạnh lại liền.

Trong 2 năm nay, chẳng những tôi dùng thuốc Bảo-Ngư cho trâu bò tôi mà thôi, tôi còn rao truyền cho các bạn đồng-nghiep của tôi, và các người tá điền của tôi, hễ ai có dùng thì cũng đều thấy kết quả tốt đẹp.

NHAN-VĂN-CHẤN

Propriétaire, Riziculteur à Thanh-Hưng

RẠCHGIÁ — (Quận Giồng-Riềng)

THO' LÀ THO'

Rạchgiá, le 12 Avril 1940.

Ông chủ Tam-Kỳ Dược-Phòng - Saigon
Xin ông gửi cho tôi 50 hộp Bảo-Ngư
Thần-Hoàn số 1.

TRẦN-NGỌC-HIỀN

Nº 2, rue Théâtre - Rạchgiá

Rạchgiá, le 30 Avril 1940.

Xin ông gửi cho tôi 30 hộp Bảo-Ngư-
Thần-Hoàn số 1.

TRẦN-NGỌC-HIỀN

Nº 2, rue Théâtre, - Rạchgiá

Camau, le 19 Mai 1940.

Xin ông gửi cho tôi 50 hộp Bảo-Ngư
Thần-Hoàn số 1.

NGUYỄN-ĐẠO-ĐỨC

Commerçant Camau (ville)

Cailậy, le 6 Mai 1940.

Thiệt thử thuốc trị bệnh Trâu Bò số 1
của ông là hay hơn hết. Tôi bán thuốc
lâu nay chưa thấy thuốc nào bằng.

Xin ông gửi cho tôi 50 hộp Bảo-
Ngư số 1.

Bazar Nam-Đồng-Bang à Cailậy

và còn vô số thơ mua thuốc Bảo-Ngư
như ở Nam-vang, Phan-thiết, Long-mỹ,
Ninhhoa. Travinh, Cànthơ, Bạcliêu v.v.

Thuốc Bảo-Ngư cứu bệnh cho Trâu
Bò vô số kể, hiệu nghiệm vô cùng cho
nên mới được hoan-nghinh khắp xứ
như vậy.

MỘT CHUYỆN NGƯỢC ĐỜI XƯA NAY CHƯA TỪNG CÓ

Theo thói thường người bán hàng phải bảo chuốt món hàng của mình bán, hàng xấu nói tốt, có ít thì nói nhiều. Như bức thư dưới đây thì lại là một sự trái ngược lại. Người mua hàng gởi thư trách người bán hàng bảo sao bán hàng tốt thượng hạng mà lại rao không nói tốt, không bảo chuốt, chỉ nói sơ sơ, mà khi dùng thì thấy tốt lạ thường.

Long-thạnh, le 16 Aoûl 1937

Gởi cho ông chủ nhà thuốc Nguyễn-an-Cư

Kính thăm...

Xin ông gởi cho tôi 2\$ thuốc số 35 và 2\$ thuốc số 39.

Thưa ông, thuốc số 39 nó công hiệu như thần, nó trị bệnh bạch-đái-hạ hay vô song. Vợ tôi uống hồi tháng tư năm ngoái có 2\$ mà tới bây giờ đã 16 tháng, bệnh bạch-đái của nó dứt tuyệt mất, còn có tháng thật đúng ngày chớ không có trễ hoặc sớm như trước.

Thuốc hay trị nhiều chứng, mà theo lời quảng cáo ông rao ở Điện-Tín thì còn sơ lược quá, nói vậy đâu có đủ cái sức hay của thuốc 39. Ông phải biết đàn bà bây giờ trong 10 người thì hết 8 người có bệnh bạch-đái. Thuốc 39 trị bệnh bạch-đái hay quá mà ông không nói rõ, thì họ biết đâu mà dùng thuốc.

Kính

M. NGỤ-TẤN-NGỘ

Làng Long-thạnh — BACLIÊU

Đọc bức thư trên đây ai cũng phải tức cười và phục sự hay của hoàn thuốc 39. Vậy mới đúng câu: Hữu xạ tự nhiên hương... thuốc của cụ Nguyễn-an-Cư là thứ thuốc ít làm quảng-cáo hơn hết, mà lại bán chạy và được hoan-nghinh nhiều hơn hết.

Sự bí mật của nhà nghề

Mỗi hoàn thuốc của cụ Nguyễn-an-Cư chế ra thì đều có một hiệu lực vô cùng. Ai có uống rồi cũng đều lấy làm kinh ngạc và hết sức xưng tụng.

Đó là sự bí mật của nhà nghề, như ai thì dấu giếm cất chôn chớ khi nào lại nói ra.

Trái lại, cụ Nguyễn cứ nói rõ: thuốc của cụ chế ra được hay như vậy là nhờ cách chế thuốc đặc-biệt của cụ sáng nghĩ. Cách ấy là: nấu thuốc lấy nước rồi bỏ hết xác, lấy nước đó nấu cao lại làm hoàn.

Bởi vậy hoàn thuốc của cụ thấy nhỏ mà hiệu lực của nó vô cùng. Uống một hoàn thì sự công hiệu cũng bằng uống một thang thuốc tốt.

Lời của ông Hồ-biểu-Chánh

Ở Nam-kỳ mấy nhà danh-gia vọng-tộc như bà Bắc-Vật Lư-văn-Lang, bà Nguyễn-văn-Cửa, bà Nguyễn-phan-Long, nhà nào cũng dùng dầu Từ-Bi, luôn luôn trong nhà không khi nào dứt. Đó là kể về các nhà giàu sang, đến như bực lao-động tay làm hàm nhai thì dầu Từ-Bi là bạn chí thân của họ. Dầu Từ-Bi là món dầu thông dụng của bình-dân. Nhà viết tiểu-thuyết tả chơn rất có danh là ông Hồ-biểu-Chánh viết quyển « Khóc Thầm » có đoạn như vầy :

« Thằng Mau bị đánh sưng mình, lại miệng mũi đều chảy máu nên nằm ngoẻo trong nhà xe mà rên. Bạn nhà nghèo thường hay thương nhau. Sếp-phơ lấy khăn đem nhúng nước mà lau máu cho thằng Mau, rồi lại kiếm dầu Từ-Bi mà thoa mấy chỗ sưng, mấy chỗ bầm.

Mới đọc qua ai cũng tưởng là ông Hồ-biểu-Chánh cố ý làm quảng cáo cho dầu Từ-Bi, nhưng vì ông là một nhà văn tả chơn rất đúng, ông viết như vậy mới đúng sự thiệt.

Dầu Từ-Bi ở Bắc cũng được đồng bào hoan nghinh như trong Nam, nhà giàu sang có tiếng nhưt như nhà Bạch-thái-Tòng (là con cụ Bạch-thái-Bưởi ở Hải-phòng) — có nhiều người còn nhớ lúc đám cưới của ông rước dâu bằng máy bay, rồi từ trên máy bay giấy bạc bay xuống như bướm bướm để chia thưởng cho dân nghèo — nhà ông và bà cũng không khi nào ngớt dầu Từ-Bi. Bà Bạch có con đông, mà cậu nào cô nấy cũng vạm vỡ ngộ nghĩnh, bà nói được như vậy phần nhiều nhờ dầu Từ-Bi. Năm ngoái, lúc bà gần sanh thai bà đã lo viết thơ mua trước hai lố dầu Từ-Bi để dành.

Giá mỗi ve 60 grammes 0\$25

Các nhà Đại-lý thuốc Nguyễn-an-Cư đều có bán DẦU TỪ-BI

Dầu KHUYNH-DIỆP
được tin dùng khắp
ba kỳ.

Mỗi chai : 0\$20

— 0.35

— 0.55

Tổng Đại-Lý ở Nam-
Kỳ là :

TAM-KỶ DƯỢC-PHÒNG

32, Rue Catinal

SAIGON

R. Père Paul Hoàng cha sở ở Bêndinh Tânchâu mua một lần một trăm hộp thuốc rượu số 39

GIẢI QUÂN QUÂN NĂM 1939

Nay đến ngày cuối năm 31 Décembre 1939 bồn đường Tam Kỳ Dược Phòng soạn sổ để tặng giải quân quân cho vị thân chủ nào mua thuốc rượu số 39 nhiều hơn hết. (Kể trong sổ thân chủ mua dùng chớ không kể các Đại lý mua về bán).

GIẢI QUÂN QUÂN

Là 10 vé số Đông pháp 1940 độc đắc 80.000\$

Mười số là: 124.177 - 124.178 - 447.087 - 124.055 - 124.046 - 447.088 - 565.236 - 565.245 - 565.015 - 565.006. Xin tặng cho Révérend Père Paul Hoàng cha sở ở họ Bê-n-dinh Tânchâu.

Vì ngài đã mua về dùng một trăm hộp thuốc 39 giá..... 100\$00

Phần thưởng B là 5 vé số Đông pháp 1940 là những vé số: 108.990 - 017.914 - 385.578 - 507.877 - 157.945. Xin tặng cho M. Xaho Pháp comptable Crédit Foncier Bangkok (Thailand). Vì ông Pháp đã mua một lần 60 hộp thuốc 39 gởi trả bằng chèque 60\$00.

Hai giải thưởng này bồn đường vẫn đặt luôn luôn mỗi năm, hễ đến ngày 31 Décembre thì soạn sổ để thưởng cho ai mua thuốc 39 nhiều hơn hết trong năm ấy.

TAM-KỶ DƯỢC-PHÒNG
32, Rue Catinat — SAIGON

Từ đây còn ai dám nói bệnh ho lao khó trị

Tam-Kỷ Dược-Phòng là nhà chế ra thuốc trừ Lao số 35, sự hiệu nghiệm thế nào, xin chư độc giả đọc bức thơ của ông Trần-Bá-Tiêm dưới đây là đủ rõ.

Tourane, le 30 Décembre 1939
A M. le Directeur TAM-KỶ DƯỢC-PHÒNG
32, rue Catinat — SAIGON

Thưa ông,

Người cháu của tôi uống thuốc ho lao của Cụ Nguyễn-An-Cur. kể bệnh thì nay mười phần bớt được bảy, còn ho thì bớt được tới chín phần. Lúc chưa uống thuốc của ông thì ngày đêm ho luôn, đến nay thì suốt ngày và đêm không ho một tiếng nào chỉ có sáng thức dậy là có ho vài tiếng thôi.

Thuốc số 35 và 31, cháu tôi uống cả thấy là 22 hộp, nay nhờ ông gởi thêm cho mỗi thứ 10 hộp nữa...

TRẦN-BÁ-TIÊM
Postes Télégraphes — TOURANE

策
阮
安
居

TAM-KY

DƯỢC PHÒNG

Chủ nhơn: NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN
BẢO CHẾ VÀ PHÁT HÀNH

三
圻
藥
房

THUỐC NGUYỄN-AN-CU'

32, Rue Catinat, 32

= SAIGON =

Mỗi lần mua thuốc
xin nhận kỹ dấu
hiệu đỏ dán ở 2 đầu

Dấu hiệu và tên
thuốc cầu chứng
tại tòa ngày 1-12-38

Ba mươi năm danh tiếng

Các quận lớn và các tỉnh thành chỗ nào cũng
có Đại-lý của Tam-Kỳ Dược-Phòng